

dossier de
premsa

ÍNDIX

1. Reconciliar-nos amb el món
2. Temporada 2026
3. Mediació
4. Educatius
5. Abonaments i descomptes

1. Reconciliar-nos amb el món

Volem reconciliar-nos amb el món.

Volem mirar-lo amb uns altres ulls, amb els ulls dels altres.

Aquesta temporada reivindica el teatre com a espai segur, com a refugi davant l'estranyesa del present i d'un futur que ens diuen serà incert. Però davant la incertesa, el teatre es manté com a lloc de llibertat i resistència, obert a la imaginació, des d'on reconciliar-nos amb aquest món i pensar maneres d'habitar-lo millor.

Els espectacles que veurem abracen allò inesperat i impossible com a punt de fuga, de possibilitat i d'esperança. Evoquen memòries i travessen el cos per crear vivències compartides que ens vinculen amb aquest present i ens ajuden a reinventar-lo.

Dades claus de la temporada

La programació inclou 30 espectacles, 38 funcions i 5 projectes de mediació. La temporada s'expandeix de gener a maig i cobreix un ampli ventall de llenguatges artístics: teatre, òpera, dansa, circ, escena híbrida i música. La qualitat artística de les propostes programades és un principi irrenunciable, així com la diversitat de llenguatges i de formats. Es manté una aposta pel gran format, que permet treballar amb propostes amb equips artístics grans, sense oblidar el petit i mitjà format, per cultivar la proximitat del públic i arribar als espectadors i espectadores més exigents.

Traduït en xifres: un 33% de la programació és de teatre, un 23% és d'escena híbrida, un 17% de circ, un 17% de dansa, un 7% d'òpera i un 3% de música. Pel que fa a la procedència, 26 espectacles (87%) són de companyies catalanes, entre els quals 5 (17%) són d'autoria gironina i 5 (17%) compten amb algun membre de l'equip artístic de Girona ciutat o de comarques gironines. 2 espectacles (7%) són de companyies internacionals i 2 espectacles (7%) de la resta de l'Estat Espanyol. La temporada 2026 és femenina: 11 espectacles (37%) són creats per dones, 7 (23%) per homes, i 12 (40%) compten amb equips mixtos.

L'essència i la màgia del teatre

La temporada 2026 presenta una programació teatral feta d'**obres i autors de referència**, de propostes que recuperen l'essència i la màgia del teatre per parlar de la realitat.

L'itinerari **Teatre Lovers** ofereix **obres clàssiques** que aborden temes encara de molta actualitat, com la violència sobre les dones de *La corona d'espines*, un dels grans muntatges de la temporada, o *La Tempestat*, amb uns personatges que encarnen l'esperança d'un nou món i de recuperar la llibertat.

De **llibertat** parla també *Caperucita en Manhattan*, una obra colorista i personal de Lucia Miranda a partir del llibre de Carmen Martín Gaité, una de les novel·listes més importants del segle XX. Un espectacle molt musical que hibrida la música tradicional ibèrica i la música novaïorquesa i posa en escena cinc intèrprets que fan vint personatges en un conte de fades contemporani.

Sobre la necessitat de lluitar pels somnis i la llibertat reflexiona *Grand Canyon*, un dels plats forts de la temporada, dirigit per Pere Arquillué i protagonitzat per Joan Carreras i Mireia Aixalà.

L'**amor** és un dels temes també molt present en alguns dels espectacles, com la nova versió amb repartiment català de *El cor dels amants*, escrita i dirigida per un dels grans directors de teatre contemporani, Tiago

Rodriguez, actual director del Festival d'Avignon, o *Una festa a Roma*, una comèdia commovedora de Marc Artigau, amb direcció de Clara Segura, sobre l'amor i el desig a l'anomenada "tercera edat". I parlant d'amor i textos, també tindrem l'oportunitat de veure *Tu em vas prometre una història d'amor*, una comèdia de la figuerenca Helena Tornero, dirigida per Israel Solà (La Calòrica), sobre la possibilitat (o la impossibilitat) d'escriure històries d'amor en el segle XXI.

Mirades singulars i diverses

El **circ** i la **dansa** contemporània continuen presents a la nova temporada dins l'itinerari **Poètiques Singulars**, amb cinc espectacles de cada disciplina. Destaquen les propostes amb **música en directe** i de **gran format** com *La Soirée*, de la companyia francesa MyLaika!, un espectacle amb tres músics i onze artistes de circ, o *Tempo*, de Toni Mira, una peça de dansa amb set ballarins i set músics que ens connectaran amb records i emocions a través de músiques com el bolero, el vals o el jazz.

Dorothee Munyaneza serà un dels grans descobriments d'aquesta temporada. Aquesta coreògrafa de Ruanda, que està guanyant molta fama dins l'escena internacional, convida cinc joves artistes de l'escena ruandesa a *Umuko*, un espectacle on passat i present, tradició i renovació, es fusionen per explorar qüestions de patrimoni cultural, identitat i trobada.

També fa una mirada a la tradició des del present *Fandango Reloaded*, de la valenciana Inka Romaní, que recull el folklore des d'una perspectiva actual, juvenil i queer.

La programació de dansa també presenta grans noms de la nostra escena, com la coreògrafa i ballarina Sol Picó, que tanca la trilogia sobre la seva apocalipsi interna amb *La Cordero i el seu exèrcit*.

El suport a la creació

Cada temporada, el Teatre Municipal acull artistes que desenvolupen les seves creacions a través de **residències artístiques**. Aquesta temporada podrem veure l'estrena de la nova creació de Los Galindos, una companyia de circ amb més de trenta-quatre anys de trajectòria que per primera vegada fa una incursió en sala.

També veurem artistes del territori que estan dins el **programa de suport a la creació**. És el cas de l'obra *De ser nosaltres*, una trobada artística entre Pep Aymerich, com a escultor, i la seva filla Sira, com a ballarina de dansa contemporània. O l'espectacle de circ intergeneracional *Ça-Turne*, de la companyia Non Sin Tri, un treball amb portés i monocicles únic en el món.

Dins les propostes de circ i per a tots els públics, enceta la temporada el *1r Combinat de Circ* del Col·lectiu de Professionals de Circ de Girona. El combinat neix amb la voluntat de convertir-se en una cita periòdica al territori, un espai estable de trobada i creació col·lectiva per a **artistes de circ de les comarques de Girona**. Aquesta primera edició compta amb la participació de sis artistes de diferents disciplines.

Nous llenguatges per repensar el món, des de l'humor

L'**escena híbrida** ocupa un pes rellevant dins el cicle **Paranormals**, que s'encarrega d'apropar els nous llenguatges amb una mirada crítica a la realitat des de l'humor.

Dins el cicle, destaquen dues coproduccions del Canal: *Les Chevaliers*, de Los Detectives, sobre la recerca de l'etern grail, i *Hospital de campo*, de la companyia empordanesa Societat doctor Alonso, que abraça el joc i l'absurd en un espectacle sobre la fragilitat que se centra en les cures.

Destaca també la nova producció del Col·lectiu Las Huecas, *Riure caníbal*, que proposa una reivindicació de l'humor com a arma antifeixista. *Riure caníbal* és una peça en què conflueixen la comèdia, el thriller de terror psicològic i la sàtira política. L'espectacle forma part del festival **Això al poble no li agradarà**, el festival d'arts que es consolida com a punt de trobada entre públics i creació contemporània a les comarques gironines. En l'edició del 2026 el festival proposa un cicle de quatre mesos de durada, de febrer a maig, amb activacions mensuals a vuit municipis de Girona. El cicle desemboca en el ja clàssic festival del 21 al 24 de maig (més informació a aixoalpoblenoliagradara.cat).

Participació cultural: identitat, comunitat, diversitat, accés

El Teatre Municipal engega un **programa de mediació** que posa la ciutadania al centre, desplegant diferents projectes que permeten activar un diàleg de proximitat, obrint el teatre per habitar-lo, per formar-ne part i crear comunitat. Crear comunitat significa també activar llocs de participació dins de la institució, des d'on construir un projecte col·lectiu capaç d'interpel·lar a la ciutadania.

Per aquest motiu, torna *La Biblioteca de la Curiositat Infinita*, estrenada el 2022 al Teatre Municipal de Girona, però aquesta vegada arriba amb ganes d'expandir-se i de connectar amb l'esperit de la ciutat, amb ganes de ser *L'Altra Biblioteca*, la del lloc on va. Aquest espectacle intergeneracional es reestrena en la seva **versió comunitària**, amb participants locals, en col·laboració amb el Servei d'Acollida de l'Ajuntament, i convida a la ciutadania a tenir una experiència escènica i a ser bibliotecària d'un espai màgic, on els llibres, més que llegir-se, es viuen.

Cos, Memòria i Cures és un recorregut al voltant de cinc espectacles de la programació en què el cos esdevé lloc de percepció, la memòria un arxiu viu, i les cures una pràctica relacional vinculada a la responsabilitat comunitària. Amb la mediació de La noia del Monyo i a través d'espais de trobada, s'activaran un seguit d'activitats per reflexionar i compartir noves formes d'aproximació a l'experiència teatral.

Impulsat per Escenaris Especials, s'ha obert un curs de formació en dramatúrgia adreçat a persones amb diversitat funcional: **Teatre extra-ordinari**. Al curs s'imparteixen tècniques d'escriptura teatral i s'acompanya l'alumnat en la creació d'una peça pròpia. Al mes de juny, el Teatre Lliure i el Teatre Municipal de Girona oferiran una lectura dramatitzada dels textos resultants.

Pas a pas és un projecte que posa en relació les arts escèniques en benefici de la salut i el benestar de les persones que pateixen la malaltia de Parkinson i les seves famílies. De gener a juny, un grup d'unes vint persones amb pàrkinson i familiars de l'Associació Gironina de Parkinson assisteixen a diferents espectacles de la temporada i participen en tallers grupals d'arts escèniques per millorar la seva salut, el benestar i la participació a la comunitat.

Una altra iniciativa que posa en relació el teatre amb una comunitat és **Stalkers**, un projecte protagonitzat per un grup de joves d'entre 18 i 25 anys, de diferents municipis, interessades en les arts escèniques. Les Stalkers de Girona són en Jordi Peral i la Júlia Isern, i durant el 2025, han transitat els diferents festivals d'arts vives vinculats a l'edició i, el 2026, dissenyaran una programació cultural a la ciutat, acompanyades pel Teatre Municipal.

Habitem una ciutat rica i diversa en termes d'interculturalitat i persones amb capacitats diverses. Per això el Teatre Municipal posa atenció a l'**accessibilitat** del públic. En relació a l'equipament, el teatre disposa de dues llotges de platea adaptades a mobilitat reduïda, d'auriculars per amplificar el so i de bucles magnètics individuals per a audiòfons o implants equipats amb bobina de recepció T (tele-bobina). Com cada temporada, la programació inclou dues **funcions accessibles** amb serveis de subtitulació adaptada i audiodescripció: *Caperucita en Manhattan* i *Grand Canyon*. I, com a novetat, aquesta temporada hi haurà **servei gratuït de cangur** per a infants de 6 mesos a 12 anys durant algunes funcions.

Una programació expandida i col·laborativa

La programació expandida permet aprofundir en els continguts dels espectacles i generar espais de trobada entre artistes i públics. Aquest any es teixeix en **complicitat amb altres equipaments** i agents com el Museu del Cinema, que ens aproximarà al món del cinema i el circ de la mà d'Escarlata, o el Museu d'Història, que ens endinsarà en el món artístic de Leonora Carrington, una de les protagonistes de la temporada teatral gràcies a l'espectacle *Leonora* del dramaturg Alberto Conejero.

Una altra col·laboració serà amb el col·lectiu Lo Relacional, amb qui tornarem a obrir el Bar queer del teatre i ens ajudarà a aprofundir en l'imaginari de l'artista Sara Manubens, a través de la seva obra *Symphony of horror*, que pren la pràctica i identitat travesti des d'una mirada crítica i experimental.

2. TEMPORADA 2026

DATA	HORA	ESPECTACLE	
04-01-26	18:00	1er Combinat de circ	Col·lectiu de Circ de Girona
09-01-26	20:00	És pregunta	Tarta Relena
15-01-26	20:00	Les Chevaliers	Los Detectives
16-01-26	20:00	La Mà	Pau Carrió
18-01-26	11:00/16:00	Ona	Laura Alcala Freudenthal
24-01-26	20:00	Tempo	Toni Mira
30-01-26	20:00	Caperucita en Manhattan	Lucía Miranda
01-02-26	18:00	Ça-Turne	Non Sin Tri
07-02-26	20:00	Fandango Reloaded	Inka Romaní
12-02-26	20:00	Hospital de campo	Societat doctor Alonso
13-02-26	20:00	La Tempestat	Oriol Broggi
22-02-26	18:00	Tu em vas prometre una història d'amor	Israel Solà
28-02-26	20:00	Leonora	Alberto Conejero
06-03-26	19:00	Norma	Fundació Òpera Catalunya
08-03-26	18:00	De ser nosaltres	Cia. Pep Aymerich
13-03-26	20:00	La corona d'espines	Xavier Albertí
14-03-26	12:00/17.30	ròdols i cigrons	escarlata
21-03-26	20:00	La Cordero i el seu exèrcit	Sol Picó
22-03-26	18:00	Fantasmes de guerra	La Baldufa
26-03-26	20:00	Symphony of horror	Sara Manubens
10-04-26	20:00	Umuko	Dorothee Munyaneza
17-04-26	20:00	Cor dels amants	Tiago Rodrigues
24-04-26	20:00	Riure caníbal	Col·lectiu Las Huecas
26-04-26	18:00	La Soirée	My!Laika
30-04-26	20:00	Grand Canyon	Pere Arquillué
08-05-26	20:00	E.N.S.T. (títol provisional)	Los Galindos
16/17-05-26	diversos	L'Altra Biblioteca de la Curiositat Infinita	Marga Socias i Thomas Roper
14-05-26	20:00	Bomba Va	Glòria Ribera
22-05-26	19:00	La traviata	Fundació Òpera Catalunya
24-05-26	18:00	Una festa a Roma	Clara Segura

TEATRE LOVERS

LA MÀ

Pau Carrió
Martin McDonagh

Dv 16.01 - 20h

Teatre Municipal

28 | 20 | 15 | 8 €

Foto: David Ruano

Pau Carrió porta a l'escenari una comèdia negra de Martin McDonagh, protagonitzada per Pol López, Albert Prat, Mia Sala-Patau i Soribah Ceesay

Guanyadora d'un Premi Tony, *La Mà* és una obra plena d'humor macabre i absurd, ambientada en un hotel de mala mort en una petita ciutat de l'Amèrica profunda. Carmichael és un home obsessionat des de fa vint-i-set anys amb trobar la mà que li van tallar quan era un nen. Ha quedat amb una jove parella de traficants de tercera que li volen vendre la que li han promès que és la seva mà dissecada. L'excèntric recepcionista de l'hotel s'involucra a la situació i tot explota. Tot allò que semblava que aniria malament encara pot acabar pitjor.

"*La Mà* és una comèdia negra sense concessions, un retrat absurd i hilarant que ens submergeix en la història d'uns personatges aïllats, turmentats i obsessionats, empesos a sobreviure en un món violent i brutal. La comèdia de Martin McDonagh és crua i fidel a la violència verbal i física del món que retrata, i alhora és exagerada, inversemblant i grotesca. Com una mena de conte macabre ple d'encaixos, en què els personatges de vegades semblen conscients de la seva naturalesa literària i lluiten per trobar sentit al despropòsit de la seva història. *La Mà* és tot això, però sobretot és una obra que ens proposa entrar en un joc trepidant, absurd, incendiari i explosiu" – Pau Carrió

Com a director i dramaturg, Pau Carrió ha dirigit i versionat clàssics com *Enric V*, *Hamlet*, *Nit de Reis* i *Macbeth* de W. Shakespeare i *Crim* i *Càstig* de Dostoievski al Teatre Lliure, juntament amb *Hedda Gabler* d'Enrik Ibsen i *L'hostalera de Goldoni* amb LaPerla29 a la Biblioteca.. També ha dirigit nombrosos textos contemporanis com *Ivan* i *els Gossos* d'Hattie Naylor al Teatre Lliure (Premi Serra d'Or 2013), *Testimoni de Guerra*, text propi, al TNC (Premi Quim Masó 2019), *Classe d'Isseult Golden* i *David Horan* i *Començar de David Eldridge*, tots dos a la Sala Villarroel. Ha dirigit nombrosos recitals i lectures. Durant sis temporades va formar part de l'equip de direcció artística del Teatre Lliure, primer com a assistent de l'equip de direcció i després com a adjunt a la direcció artística.

Durada: 100 minuts

Accessibilitat: bucle magnètic individual, so amplificat amb auriculars, cangur

LA PREMSA HA DIT...

“Pau Carrió dirigeix un repartiment magnífic en una comèdia negra de Martin McDonagh marca de la casa”
[Andreu Gomila \(Time Out\)](#)

“Pol López, uno de los actores con más personalidad del teatro catalán, reina en el universo de lo grotesco”
[Sergi Doria \(ABC\)](#)

“Después de *La calavera de Connemara*, Pol López vuelve a zambullirse en el universo feroz y juguetón de Martin McDonagh con *La Mà*, una comedia negra tan hilarante como aterradora que Pau Carrió conduce con bisturí”
[Ferran Martinez-Aira \(Turiski\)](#)

“Una comèdia negra imprescindible que demanarà a crits una nova temporada” [Andreu Sotorra \(Recomana\)](#)

Autoria: Martin McDonagh. Traducció: Martí Sales. Direcció: Pau Carrió. Intèrprets: Pol López – Carmichael, Albert Prat – Mervyn, Mia Sala-Patau – Marilyn, Soribah Ceesay – Toby. Escenografia: Sebastià Brosa. Vestuari: Montse Figueras. Il·luminació: Raimon Rius. Espai sonor: Damien Bazin. Caracterització: Núria Llunell. Direcció de producció: Maite Pijuan. Producció executiva: Sira Castells. Direcció tècnica: Moi Cuenca. Coordinació tècnica: Jordi Farràs. Ajudantia de direcció: Júlia Cortina. Cap tècnica del teatre: Marta Pérez. Màrqueting i comunicació: La Villarroel. Disseny gràfic: Focus. Reportatge fotogràfic: David Ruano. Col·laboradors: Montibello, Rowenta. Amb el suport de Generalitat de Catalunya – ICEC Institut Català de les Empreses Culturals, INAEM, Unió Europea (Next Generation EU), Plan de Recuperación, Transformación y Resiliencia i Next Generation Catalunya.

CAPERUCITA EN MANHATTAN

Lucía Miranda
Carmen Martín Gaité

Dv 30.01 – 20h

Teatre Municipal

22 | 18 | 12 | 8 €

Una proposta musical, que hibrida la música tradicional ibèrica i la música novaïorquesa, amb cinc intèrprets que fan vint personatges en un conte de fades contemporani

L'adaptació del popular conte de Carmen Martín Gaité dirigida per Lucía Miranda és un cant de llibertat tan festiu com el relat original.

Caperucita en Manhattan és una reinterpretació que Carmen Martín Gaité, una de les novel·listes més importants del segle XX, fa del conte de Perrault i és un clar exemple del poder de la ficció com a espai segur, com a refugi davant de l'adversitat. És un cant a la llibertat i a la dificultat d'exercir-la, un manifest de ser una mateixa. Un conte que sembla escrit avui, en una època en què anhelem parar, en què les dones no dubten a ocupar els espais públics i en què diàriament ens enfrontem a la difícil tasca d'escollir un camí.

És un espectacle ple de música: el jazz, el gospel, el beatbox o la salsa. Una obra que representa la multiculturalitat que ens defineix avui i ja definia aleshores Nova York. Una funció on les àvies ballen com les cantants del music-hall i on la ciutat de nit també és de les dones.

Sara Allen viu a Brooklyn i somia amb Manhattan. Un dia s'escapa de casa per visitar la seva àvia, una antiga cantant de music hall i es perd en un viatge atemporal per rodatges de cinema i Central Park. En el seu recorregut es troba amb un pastisser milionari i una captaire sense edat, i amb tots dos compartirà dos secrets que l'ajudaran a trobar el camí cap a la llibertat.

Durada: 90 minuts

Accessibilitat: bucle magnètic individual, so amplificat amb auriculars, subtitulació adaptada, audiodescripció, cangur

LA PREMSA HA DIT...

“La adaptación del popular cuento de Carmen Martín Gaité dirigida por Lucía Miranda es un chute de libertad tan festivo como el relato original” [Raquel Vidales \(El País\)](#)

“Una obra llena de luminosidad, diversión, alegría, ingenio. Una propuesta colorida, gamberra, que nos emociona y nos divierte, que nos invita a jugar y a viajar al encuentro con el niño que fuimos” [Fernando Muñoz Jaen \(Vista Teatral\)](#)

“No se pierdan esta galaxia de inocencia que nos regala Carmen Martín Gaité y la maravillosa adaptación a la vida, al teatro, para soñar con ellas y con todas esas mujeres que ansiaban y buscaban la libertad (...)” [Noelia Pérez \(Teatro Madrid\)](#)

“Este cuento de hadas contemporáneo y adulto nos lleva por un fantástico recorrido de la niñez a la madurez mostrándonos que la verdadera riqueza puede estar en los más pequeños gestos” [Paula Martínez Sanz \(Teatro Madrid\)](#)

“Un espectáculo chispeante y divertido que no se limita a volcarse en la fantasía, sino que tiene muy presentes los profundos mensajes de la novela original de Martín Gaité (...)” [Sergio Hernández \(No soy como piensas\)](#)

“Sobre todo hay talento. En el texto, en las interpretaciones, en la dirección y en la escenografía” [La Clac](#)

“Una obra de teatro de carácter familiar que rinde homenaje a una de nuestras escritoras fundamentales del siglo XX, que va cogiendo ritmo a medida que avanza y que cumple la función de entretener durante noventa minutos” [Carlos Valades \(Nueva Tribuna\)](#)

“Potentes aportaciones y excelentes interpretaciones” [Mario Martín Lucas \(Tras la máscara\)](#)

Autoria: Carmen Martín Gaité. Direcció i dramatúrgia: Lucía Miranda. Interpretació: Mamen García, Marcel Mihok, Miriam Montilla, Carmen Navarro, Mar Calvo. Escenografia: Alessio Meloni. Il·luminació: Pedro Yagüe. Vestuari: Anna Tussell. Composició musical: Nacho Bilbao. Ajudantia: Belén de Santiago. Producció: Teatro de la Abadía.

LA TEMPESTAT

Oriol Broggi
William Shakespeare

Dv 13.02 – 20h

Teatre Municipal

Preu: 28 | 20 | 15 | 8 €

Foto: Alex Rademakers

Oriol Broggi dirigeix La Tempestat, un dels textos més grans i màgics de William Shakespeare, amb un repartiment de luxe, encapçalat per Lluís Soler

Una tempesta fa naufragar Alonso, rei de Nàpols, el seu fill Ferran i Antonio, que va usurpar el Ducat de Milà al seu germà. El fatídic temporal ha estat causat per Pròsper, el legítim Duc de Milà, que els ha conduït fins a la remota illa on viu exiliat des de fa temps amb la seva filla Miranda. El naufragi posa en marxa el seu pla venjatiu, que juga amb l'amor i la desesperació, i que ha ordit per tal de recuperar el que li havien pres, fent ús de secrets poders de la naturalesa. I és que Pròsper coneix les ciències ocultes i sap controlar els esperits de l'illa.

Comença així una de les històries més grans i tel·lúriques de William Shakespeare, la darrera en cronologia i maduresa d'edat que ha arribat fins als nostres dies. L'illa serà l'escenari de bufons, reis, mariners, d'enamorats, de nobles i de borratxos, rodejats de personatges que viuen només en la ficció mentre aquesta es fa realitat en el teatre.

Oriol Broggi (Barcelona, 1971), fundador i director artístic de La Perla 29, és un dels directors d'escena més prolífics de la ciutat de Barcelona. Ha dirigit una vuitantena de muntatges teatrals i ha sigut premiat en múltiples ocasions, com per exemple pels espectacles *Antígona*, *Incendis*, i *L'orfe del clan dels Zhao*. Amb La Perla 29 ha anat construint un equip de treball sòlid i un espai cultural singular vinculat a la Biblioteca de Catalunya, que ha esdevingut un punt de trobada dins el sistema teatral català alhora que la companyia es consolida com una de les més estables del país. L'any 2012 rep el premi Ciutat de Barcelona per la gestió del Teatre La Biblioteca. La temporada passada al Municipal vam acollir dos funcions de *Tots Ocells*, un espectacle amb molt bona rebuda per part del públic i de la crítica.

Durada: 120 minuts

Accessibilitat: bucle magnètic individual, so amplificat amb auriculars

LA PREMSA HA DIT...

"Aquell enlluernament broggià per la tasca de Brook, ens ha donat un dels grans directors de l'escena catalana, que una vegada més amb aquest brillant repartiment se supera" [Xavier Grasset \(El Punt Avui\)](#)

"La mirada d'Oriol Broggi excel·leix en el conjunt de l'adaptació de l'obra de Shakespeare" [Santi Fontdevila \(Ara\)](#)

“Lluís Soler, Babou Cham i Clara de Ramon brillen en la versió que Oriol Broggi ha fet d'aquest clàssic de Shakespeare” [Andreu Gomila \(Time Out\)](#)

“Soler es una presencia carismática con un voz que surge de las profundidades de lo mayestático y nada puede con él, ni el vendaval Torres” [Juan Carlos Olivares \(La Vanguardia\)](#)

“Lluís Soler fa màgia a ‘La tempestat’” [Ana Prieto Nadal \(El Nacional\)](#)

“Aquesta magnífica proposta de La Perla 29 és tot un luxe, tant pel seu desplegament tècnic com artístic” [Carlos Lemonche \(Teatre Catalunya\)](#)

“Oriol Broggi dirigeix Lluís Soler en una nova versió de *La tempestat*” [Magí Camps \(La Vanguardia\)](#)

“*La tempestat* és l'aposta estiuenca de La Perla 29, una producció que forma part del Festival Grec i que compta amb nou actors a l'escenari” [Núria Juanico Llumà \(Ara\)](#)

“Oriol Broggi se enfrenta a *La tempestat* de Shakespeare en La Biblioteca” [Marta Cervera \(El Periódico\)](#)

“Les millors obres de la cartellera de Barcelona” [Andreu Gomila \(Time Out\)](#)

“...s'ha de veure i sentir” [Jacinto Antón \(El País\)](#)

Autoria: William Shakespeare. Direcció i espai: Oriol Broggi. Interpretació: Joan Arqué, Babou Cham, Clara de Ramon, Eduard Paredes, Xavier Ripoll, Oriol Ruiz Coll, Lluís Soler, Jacob Torres, Ramon Vila. Il·luminació: Gina Moliné. Projeccions: Francesc Isern. Guitarres: Marc Serra. Regidoria: Maria Molist i Marc Serra. Confecció i sastreria: Alicia Lamelas. Tècnics funcions: Pau Montull i Pau Segura. Atenció al públic: Eva Cartaña i Núria Ubiergo. Cartell: Marc Garreta. Fotografia: Alex Rademakers. Coproducció: La Perla 29 i Grec 2025 Festival de Barcelona.

TU EM VAS PROMETRE UNA HISTÒRIA D'AMOR

Israel Solà
Helena Tornero

Dg 22.02 – 18h

Teatre Municipal

22 | 18 | 12 | 8 €

Una comèdia de la figuerenca Helena Tornero, dirigida per Israel Solà (La Calòrica), sobre la possibilitat (o la impossibilitat) d'escriure històries d'amor en el segle XXI

Tu em vas prometre una història d'amor és la història d'una noia que coneix un noi. O la història d'un noi que coneix un altre noi. O la història d'una noia que coneix una altra noia. O la història de dues persones que no es coneixen. És una història que comença a Roma. I una història que comença a París. I una història que comença a Polònia, dalt d'un vagó de tren. Bé, en realitat és la història d'una escriptora que intenta escriure una història d'amor. Què ens passa amb les històries d'amor? Per què generen atracció, addicció fins i tot, a unes persones i repulsió a d'altres? Què ens han ensenyat, sobre l'amor? Per què aquelles històries que abans semblaven romàntiques, ara semblen històries de terror? Es pot escriure una història d'amor, una història d'amor contemporània, i sobreviure a l'intent?

Helena Tornero va ser l'autora resident a la Sala Beckett la temporada 2024-25 i va estrenar el seu projecte per a la Beckett en el marc del Festival Grec de Barcelona, amb direcció d'Israel Solà, director i membre fundador de La Calòrica.

Durada: 90 minuts

Accessibilitat: bucle magnètic individual, so amplificat amb auriculars

LA PREMSA HA DIT...

"Tu em vas prometre una història d'amor és una delícia, un espectacle entretingut i divertidíssim que parodia i homenatja el gènere que tots coneixem tan bé amb uns resultats excel·lents." [Oriol Puig Taulé \(El País\)](#)

"Tu em vas prometre una història d'amor és un esplèndid joc teatral que juga amb les possibilitats del que podria passar i en què la forma s'imposa descaradament sobre la trama, viatjant cap a un bon final climàtic amb què esclata l'aplaudiment del públic." [Santi Fontdevila \(Ara\)](#)

"L'obra divertidíssima que ve de gust qualsevol tarda d'estiu" Manuel Pérez i Muñoz (El Periódico. Edició paper – 11/07/2025)

“Tots (els actors/actrius) perfectes al punt còmic per elevar aquest divertiment àgil i enginyós a comèdia de l'estiu, amb Vallicrosa a més imposant càtedra amb el seu esperit burleta a la catalana” [Juan Carlos Olivares \(La Vanguardia\)](#)

Autoria: Helena Tornero. Direcció: Israel Solà. Repartiment: Ester Cort, Fermí Delfa, Sandra Pujol Torguet, Roger Torns, Montse Esteve. Escenografia: Adrià Pinar. Il·luminació: Raimon Rius. Vestuari: Joana Martí Delgado. So: Guillem Rodríguez. Vídeo: Joan Rodón. Moviment: Laia Duran. Ajudant de direcció: Leonardo V Granados. Ajudant de so: Magí Coma. Regidoria: Marta Colell. Alumna en pràctiques del MUET: Paloma Nieri. Producció: Sala Beckett i Grec 2025 Festival de Barcelona. Amb el suport de: Institut Ramon Llull per a la traducció i subtitulació del text a l'anglès.

LEONORA

Alberto Conejero

Ds 28.02 – 20h

Teatre Municipal

22 | 18 | 12 | 8 €

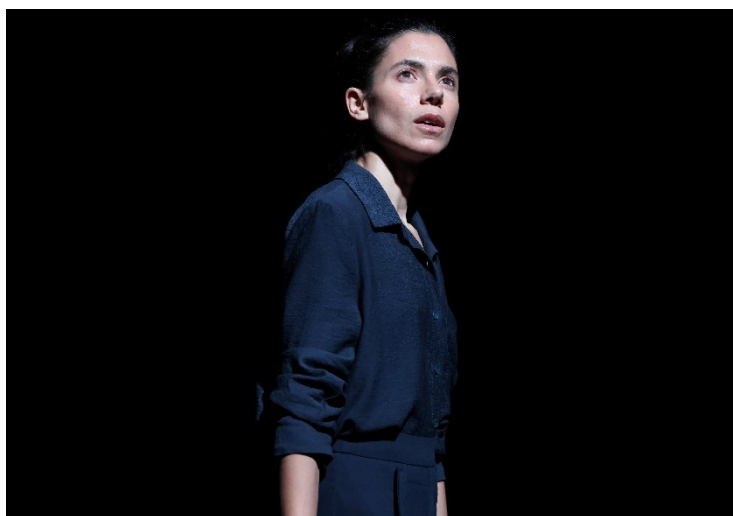

Foto: Susana Martín

Leonora és una carta d'amor a la resistència, a la rebel·lia i al desig de llibertat de Carrington en temps de penombra

Leonora és un acostament poètic i lliure a l'univers de la cèlebre pintora, escultora i escriptora surrealista Leonora Carrington, amb una atenció especial als anys de joventut de la creadora i al seu pas per Espanya just després de la Guerra Civil. L'obra no té la pretensió de la captura biogràfica sinó de presentar en escena –fer present, donar present– fragments de l'esperit indòcil i sublim de la creadora. *Leonora* és una carta d'amor a la resistència, a la rebel·lia i al desig de llibertat de Carrington en temps de penombra.

Inspirada en els diaris *Memorias de Abajo* de la mateixa Carrington, l'obra aborda temes com el naixement de la vocació artística, la violència psiquiàtrica i la imaginació com a enllaçadora de temps i de mons. La força magnètica de l'existència i de la creació —encara que potser seria més pertinent utilitzar aquests termes en plural— de Leonora Carrington ens segueixen convocant perquè hi entreveiem no només les llums i les ombres de tota una època, sinó la força de voluntat d'un ésser humà extraordinari i el misteri brillant d'una obra artística excepcional. “Si aquest escenari no fos un escenari seria un llenç”.

Alberto Conejero és un dels dramaturgs espanyols contemporanis més destacats. De la seva obra teatral destaquen: *En mitad de tanto fuego* (2024) *El mar: visión de unos niños que no lo han visto nunca* (2022), *La geometría del trigo*, Premi Nacional de Literatura Dramàtica (2019); *Los días de la nieve* (2017, Premi Lorca 2019 Millor Autor); *Todas las noches de un día* (2018, guanyador del III Certamen de Textos Teatral de la AAT); *La piedra oscura* (2015, Premi Max al Millor Autor Teatral 2016 i Premi Ceres al Millor Autor 2016, entre altres); *Ushuaia* (2013-2022, Premi Ricardo López de Aranda 2013); *Cliff (acantilado)* [nuevo título i versió: *¿Cómo puedo no ser Montgomery Clift?*], guanyador del IV Certamen LAM 2010].

Ha estat també responsable de diverses dramaturgies y reescriptures: *Medea* (Teatre Lliure), *Electra* (Ballet Nacional de España y Teatro de la Zarzuela, 2017), *Fuenteovejuna* (Compañía Nacional de Teatro Clásico, 2017); *Troyanas* (Festival de Teatro Clásico de Mérida, 2017), entre altres. El febrer de 2020 publica *En esta casa*, el seu segon poemari després de *Si descubres un incendio* (2017). Dirigeix el Festival de Otoño de la Comunidad de Madrid de 2020 a 2024.

Durada: 60 minuts

Accessibilitat: bucle magnètic individual, so amplificat amb auriculars, cangur

LA PREMSA HA DIT...

“Alberto Conejero nunca se había desenvuelto tan bien en la faceta de director” [Raúl Losáñez \(La Razón\)](#)

“Hay obras que desde que se anuncian, apuntan a éxito asegurado. Yo sentí esa sensación cuando conocí que Natalia Huarte iba a ser la protagonista del nuevo trabajo de Alberto Conejero (...). Pero hay veces, suele ocurrir con los genios, que incluso con las expectativas en lo más alto, lo que ves te sorprende y te emociona aún más de lo previsto.” [Fernando Muñoz Jaen \(Vista Teatral\)](#)

“En este monólogo, escrito y dirigido por él mismo, la prosa de Conejero es cristalina: limpia, transparente, como la voz de Natalia Huarte, que nos narra una historia turbia, llena de violencia y destierros. Esa nitidez se vuelve aún más potente en contraste con la oscuridad de lo contado.” [Luis Muñoz Díez \(Tarántula\)](#)

“La fuerza dramática de ‘Leonora’, que ya podía apreciarse en la lectura dramatizada en el CBA, queda aún más patente en esta primera puesta en escena” [José Miguel Vila \(Diario Crítico\)](#)

“Leonora Carrington, el arte del naufragio: Alberto Conejero lleva al teatro la juventud de la pintora surrealista” [Marta Ailouti \(El Español\)](#)

Autoria: Alberto Conejero. Direcció: Alberto Conejero. Interpretació: Natalia Huarte. Música i espai sonor: Luis Miguel Cobo. Il·luminació: Leticia L. Karamazana. Assessoria de moviment: Luz Arcas. Mirada externa espai escènic: Pablo Chávez. Fotografia y vídeos: Susana Martín. Producció executiva: Kike Gómez. Ajudant de producció: Laura Rozalén.

NORMA

Fundació Òpera Catalunya

Dv 6.03 - 19h

Teatre Municipal

50 | 36 | 20 | 10 €

Foto: Sergi Panizo

***Norma*, la vuitena òpera de Bellini, és sens dubte una de les obres més paradigmàtiques del *bel canto* i la més coneguda d'entre les que va compondre**

Amb lletra de Felice Romani, el llibretista habitual de Bellini, l'acció es desenvolupa a la Gàl·lia durant l'ocupació romana, al voltant de l'any 50 aC. Norma és una sacerdotessa obligada a mantenir-se verge, però té una relació secreta amb Pollione, el cap des enemics romans, i hi té dos fills. Quan ell se'n cansa i busca una novícia jove, Adalgisa, Norma esclata però al final, amb Pollione a la seves mans, presoner, ella manifesta davant el seu poble que ha trencat els vots i mereix el càstig: morir a la foguera, juntament amb Pollione, admirat per la noblesa d'ànima i el coratge d'aquesta dona.

Norma és considerada un dels cims de l'estil belcantista, conreat pel propi Bellini, Donizetti i altres compositors de l'època, que donava preeminència a l'expressivitat de la veu, amb melodies llargues i dramàtiques, com les que podem escoltar en la celebèrrima ària *Casta diva*, una de les més difícils del repertori de soprano.

Text de Felice Romani, basat en el drama francès *Norma*, ou l'infanticide d'Alexandre Soumet.

Estrenada al Teatro alla Scala de Milà el 26 de desembre de 1831. A Catalunya s'estrenà al Teatre de la Santa Creu de Barcelona el 4 de juny de 1835.

Durada: 3 hores 5 minuts

Acte 1: 90 min.

Descans 20 min.

Acte 2: 75 min.

Repartiment: Carmen Buendía – Norma, Carol García – Adalgisa, Marc Sala – Pollione, Jeroboám Tejera – Oroveso, Roberto Redondo-Sainz – Flavio. Amb: Cor Amics de l'Òpera de Sabadell i Orquestra Simfònica del Vallès. Direcció musical: Julio García Vico. Direcció d'escena i vestuari: Carles Ortiz. Assistent de moviment escènic: Jaume Sangrà. Disseny d'escenografia: Jordi Galobart. Vestuari: Fundació Òpera a Catalunya. Traducció sobretitulat: Jordi Torrents. Adaptació sobretitulat: Glòria Nogué. Regidor d'escenari: Jordi Galobart. Realització escenografia i maquinària: RB Creacions 1990, S.L. (Raül Vilasis i Berta Vidal). Coordinació caracterització: Toni Santos. Producció i organització: Fundació Òpera a Catalunya.

LA CORONA D'ESPINES

Xavier Albertí

Josep Maria de Sagarra

Dv 13.03 – 20h

Teatre Municipal

28 | 20 | 15 | 8 €

Foto: David Ruano

La violència sobre el cos de les dones, la paternitat i la possibilitat de redempció conjuguen aquesta meravellosa partitura de versos de Sagarra

La corona d'espines, obra teatral en vers de Josep Maria de Sagarra, amb direcció i composició musical de Xavier Albertí, recupera i redescobreix un dels grans textos del nostre patrimoni teatral.

Situada a Solsona a finals del segle XVIII, l'obra narra les trifulgues d'un acord de matrimoni entre una pubilla i un jove sense pares, on es barregen necessitats de diners i també algunes sospites. Honor, poder, amor impossible i hipocresia social en una tragèdia que esdevé una crítica a la societat de l'època.

L'obra narra la història del senyor de Bellpuig, un noble que es troba enmig de conflictes polítics, econòmics i familiars. La trama se centra en les seves lluites internes i externes, així com en les relacions amb la seva esposa, Aurora, el seu nebot, Eudald, i la seva criada, Marta. El senyor de Bellpuig es veu obligat a enfrontar-se a dilemes morals i a prendre decisions difícils que posen a prova la seva integritat i el seu honor. A mesura que la història avança, es revelen secrets del passat que afecten el present i el futur dels personatges.

Aquesta producció del Teatre Nacional de Catalunya compta amb la direcció de Xavier Albertí, un dels directors més reconeguts del panorama teatral català. Amb una carrera que abasta des de la direcció escènica fins a la composició musical, Albertí aportarà una visió única i contemporània a la producció. Albertí és conegut per la seva capacitat de fusionar elements tradicionals amb elements contemporanis, per crear així una experiència teatral que ressona amb el públic actual.

Durada: 120 minuts

Accessibilitat: bucle magnètic individual, so amplificat amb auriculars

LA PREMSA HA DIT

"Àngels Gonyalons, esplèndida; i Sagarra, un entre els més grans" [Santi Fontdevila \(Ara\)](#)

"Un melodrama clásico de Sagarra en verso donde brillan Àngels Gonyalons, Abel Folk y Jan D. Casablancas" [Andreu Gomila \(Time Out\)](#)

"La musicalitat de la llengua que flueix com un doll d'aigua" [Andreu Satorra \(Recomana\)](#)

"Xavier Albertí dignifica con brillantez un Sagarra dramático y demodé" [Juan Carlos Olivares \(La Vanguardia\)](#)

“La corona d’espines és una obra impecablement construïda, una obra eminentment de teatre” [Ramon Pei \(Ara\)](#)

Autoria: Josep Maria de Sagarra. Direcció i composició musical: Xavier Albertí. Interpretació: Manel Barceló, Jan D. Casablanques, Jordi Domènech, Abel Folk, Oriol Genís, Àngels Gonyalons, Pau Oliver, Júlia Roch, Laia Valls, Rosa Vila, Roger Vilà. Escenografia: Max Glaenzel. Vestuari: Sílvia Delagneau, Marc Udina. Il·luminació: Juan Gómez-Cornejo. So: Jordi Bonet. Ajudant de direcció: Roger Vila. Ajudanta de vestuari: Maria Albadalejo. Producció: Teatre Nacional de Catalunya. Agraïments: Archivo Fotográfico del Museo Nacional del Prado. Equips tècnics i de gestió del TNC.

COR DELS AMANTS

Tiago Rodrigues

Dv 17.04 – 20h

Teatre Municipal

22 | 18 | 12 | 8 €

Foto: Marta Mas

El dramaturg i director portuguès Tiago Rodrigues recupera els personatges de la seva primera obra i els fa créixer amb ell

Tiago Rodrigues, un dels directors europeus més reconeguts, ha reescrit el seu primer text de l'any 2007. En aquesta nova versió, interpel·la els personatges –i a si mateix– sobre el pas del temps i els seus efectes en l'amor, en l'altre i en això de fer teatre.

Aquesta nova versió del text es va estrenar l'any 2021 a França i se n'han fet noves produccions també a Portugal i Grècia. Aquí arriba en producció del Teatre Lliure, amb Ernest Villegas i Marta Marco.

“Preguntar als meus personatges sobre allò que han viscut és com preguntar-me a mi mateix sobre allò que ha viscut el meu teatre des que vaig començar a escriure. Els personatges, encara estan enamorats? Aquell jove que era jo, que va gosar escriure aquesta peça, està encara posseït per la mateixa necessitat de fer teatre? No sé si estic preparat per sentir la resposta, però no puc evitar fer-me la pregunta.” - Tiago Rodrigues

Una parella jove s'enfronta a una situació de vida o mort. De manera simultània, cada amant ens presenta versions lleument diferents dels mateixos fets. Una peça lírica i polifònica que celebra la força vital de l'amor quan la normalitat surt de mare i el nostre món és posat en dubte.

Durada: 60 minuts

Accessibilitat: bucle magnètic individual, so amplificat amb auriculars, cangur

LA PREMSA HA DIT

“Una obra plena de tendresa i emocionalment intensa escrita pel dramaturg Tiago Rodrigues. Poques històries tenen el poder d'endinsar l'espectador tan ràpidament en l'univers d'una parella” [Mònica Planas Callo \(Ara\)](#)

“El Teatre Lliure recupera el primer text del dramaturg portuguès Tiago Rodrigues, que dirigeix una proposta despallada que ho aposta tot a la paraula i fa bo el lema de menys és més” [Oriol Puig Taulé \(El País\)](#)

“El resultat de la proposta és una immersió excepcional en la quotidianitat” [Andreu Gomila \(La Vanguardia\)](#)

Autoria: Tiago Rodrigues. Direcció: Tiago Rodrigues. Interpretació: Ernest Villegas, Marta Marco. Traducció: Cristina Genebat. Assistent artística, escenografia i vestuari: Magda Bizarro. Il·luminació: Rui Monteiro. AJUDANTA DE DIRECCIÓ: Anna Llopart. Ajudant d'escenografia i vestuari: Aleix Gáva. Alumne en pràctiques: Gonzalo Dalgarrando Haritzalde (MUET). Producció: Teatre Lliure.

GRAND CANYON

Pere Arquillué
Sergi Pompermayer

Dj 30.04 – 20h

Teatre Municipal

28 | 20 | 15 | 8 €

Foto: David Ruano

Pere Arquillué dirigeix *Grand Canyon*, la colpidora obra de Sergi Pompermayer sobre la necessitat de lluitar pels somnis i la llibertat

L'obra, protagonitzada per Joan Carreras i Mireia Aixalà, se situa en un petit poble de l'interior de Catalunya una nit d'estiu ardent. Una dura història sobre la desigualtat que, al mateix temps, és tot un cant a la llibertat.

Una nit d'estiu ardent en un poble de la Catalunya interior, una prostituta immigrant que fa la carretera presencia un accident mortal després d'una festa a la casa d'un polític membre d'una poderosa família de la burgesia barcelonina.

Aquella mateixa nit, la Ruby, una noia de divuit anys, cantant de trap, tindrà problemes amb la justícia.

Al seu pare, en Pere, un home ja entrat en la cinquantena que de jove volia ser una estrella del rock i que ara es guanya la vida fent reparacions a granges i cases, un gir inesperat en la seva vida el porta a veure que és un no ningú i que mai no ha acomplert cap dels seus somnis. Un d'aquests somnis era fer la ruta 66 fins arribar al Gran Canyó del Colorado amb la seva dona i la seva filla. Un somni que creu que ja mai podrà acomplir. Però una visita inesperada li fa veure que mai està tot perdut, i que fins i tot el més petit pot fer caure el que sembla immens, i obrir camí pels qui vindran després. I el Pere inicia un viatge de no retorn. Amb el Gran Canyó a l'horitzó.

Durada: 100 minuts

Accessibilitat: bucle magnètic individual, so amplificat amb auriculars, subtitulació adaptada, audiodescripció en llengua catalana, cangur

LA PREMSA HA DIT...

“Que els espectadors es quedin amb ganes de més teca, després dels cent minuts espaterrants de *Grand Canyon*, crec que és el millor que li pot passar a una obra de teatre” [Andreu Sotorra \(Recomana\)](#)

“El relat té un ritme perfecte (...) Un viatge atractiu i agraït” [Sílvia Moreno Palomar \(Teatre Barcelona\)](#)

“*Grand Canyon* parla de valentia, d'històries reals, d'avui en dia però amb un ressò del passat” [Neus Mònico Fernández \(Teatre Barcelona\)](#)

“*Grand Canyon* no és només una gran obra per la qualitat de la seva factura, sinó per la suma de dues trajectòries artístiques clau: la més recent de Pere Arquillué com a director i la veu consistent de Pompermayer en el teatre contemporani” [Jordi Bosch Argelich \(Teatre Barcelona\)](#)

“Joan Carreras construeix un personatge d’aquells que recordarem durant temps” [Carles Armengol Gili \(Teatre Barcelona\)](#)

“Dirección y cuerpo actoral de diez para un texto que entremezcla a Mamet y el *Viajante* de Miller con la reflexión del autor sobre el pasado colonialista europeo en América” [Sergi Doria \(ABC\)](#)

Autoria: Sergi Pompermayer. Direcció: Pere Arquillué. Intèrpretació: Joan Carreras, Mireia Aixalà, Guillem Balart, Josep Maria Morera, Eduard Buch, Mar Pawlowsky. Escenografia: Max Glaenzel. Vestuari: Bàrbara Glaenzel. Il·luminació: Jaume Ventura. Espai sonor: Damien Bazin. Vídeo creació: Francesc Isern. Caracterització: Núria Lluell. Moviment i ajudantia de direcció: Ferran Carvajal. Direcció de producció: Maite Pijuan. Producció executiva: Raquel Doñoro. Direcció tècnica: Moi Cuenca. Coordinació tècnica: Jordi Farràs. Construcció de l’escenografia: Jorba-Miró Estudi-Taller d’escenografia. Regidoria: Lluc Armengol. Cap tècnica del teatre: Marta Pérez. Construcció de l’escenografia: Jorba-Miró Estudi-Taller d’escenografia. Disseny, construcció i assessorament de titelles: Andreu Martínez. Màrqueting i comunicació: La Villarroel. Reportatge fotogràfic: David Ruano. Col·laboradors: Jorge de La Garza, Montibello, Rowenta. Amb el suport de: Generalitat de Catalunya – ICEC Institut Català de les Empreses Culturals i Unió Europea (Fons Europeu Next Generation; Plan de Recuperación, Transformación y Resiliencia), Next Generation Catalunya. Distribució: Carme Tierz. Coproducció: La Villarroel i Grec 2025 Festival de Barcelona.

LA TRAVIATA

Fundació Òpera Catalunya

Dv 22.05 – 19h

Teatre Municipal

50 | 36 | 20 | 10 €

Foto: Sergi Panizo

Juntament amb *Rigoletto* i *Il trovatore*, *La traviata* forma l'anomenada 'trilogia popular' de Verdi i és una de les òperes més representades arreu, malgrat el fracàs de la seva estrena

La història de *La traviata* gira entorn de Violetta Valéry, una cortesana parisenca que s'enamora del jove Alfredo Germont. Malgrat el seu amor sincer, la relació es veu afectada per les convencions socials i les pressions familiars. Una estreta moral burgesa i extremadament hipòcrita l'allunya de la felicitat i l'obliga a fer la gran renúncia per la por del què diran. Tot plegat un retrat d'una societat podrida i corrupta sota una aparença meravellosa, que en la seva estrena el públic no va acceptar, per veure-s'hi retratat massa cruelment.

Una òpera romàntica, però també clarament precursora del verisme, que ens explica una història commovedora de redempció per amor d'una cortesana, amb una música molt expressiva que reflecteix els sentiments dels personatges i transmet el seu drama interior. Text de Felice Romani, basat en el drama francès *Norma*, ou l'infanticide d'Alexandre Soumet.

Text de Francesco Maria Piave, basat en la novel·la *La dame aux camélias* d'Alexandre Dumas.

Estrenada al Teatre La Fenice de Venècia el 6 de març de 1853. A Catalunya s'estrenà al Gran Teatre del Liceu el 25 d'octubre de 1855.

Durada: 2 hores 55 minuts

Part 1: 35 min.

Descans 15 min.

Part 2: 40 min.

Descans 15 min.

Part 3: 25 min.

Descans 15 min.

Part 4: 30 min.

Repartiment: Montserrat Seró – Violetta, Andrés Sánchez-Joglar – Alfredo, Àngel Òdena – Germont, Laura Obradors – Annina, Alejandro Chelet – Barone Douphol, Jordi Serrano-Jové – Dottore Grenvil, Néstor Corona – Commissionario. Amb: Cor Amics de l'Òpera de Sabadell i Orquestra Simfònica del Vallès. Direcció musical:

Andrés Salado / Daniel Gil de Tejada. Direcció d'escena i vestuari: Carles Ortiz. Assistent de moviment escènic: Jaume Sangrà. Disseny d'escenografia: Jordi Galobart. Vestuari: Fundació Òpera a Catalunya. Traducció sobretitulat: Jordi Torrents. Adaptació sobretitulat: Glòria Nogué. Regidor d'escenari: Jordi Galobart. Realització escenografia i maquinària: RB Creacions 1990, S.L. (Raül Vilasis i Berta Vidal). Coordinació caracterització: Toni Santos. Producció i organització: Fundació Òpera a Catalunya.

UNA FESTA A ROMA

Clara Segura
Marc Artigau

Dg 24.05 – 18h

Teatre Municipal

Preu: 28 | 20 | 15 | 8 €

Una comèdia commovedora de Marc Artigau, amb direcció de Clara Segura, sobre l'amor i el desig a l'anomenada "tercera edat", quan la memòria es desfà com un castell de sorra. I sobre els que cuiden, tan bé com saben, els qui estimen

"És possible enamorar-se i viure una història d'amor a la tercera edat?"

Una festa a Roma és la història de la Romina (76), que comença a desorientar-se, a confondre la gent i els llocs, a perdre la memòria... El Guillem (40), el seu fill, n'és el principal cuidador. L'ajuda en tot el que pot: l'acompanya al metge, omple les parets de casa amb itineraris i fotografies, venen el cotxe – tot i que ella ha conduït tota la vida-, i finalment grava en vídeo una llarga entrevista de la Romina per conservar-ne els records.

Un matí, ella es perd i el Guillem, quan per fi la troba, pren la decisió de dur-la a una residència. Allà, la seva rutina es transforma completament. Cada cop més perduda, coneix el Juli (75), vital i sorneguer... i s'enamoren.

Una festa a Roma és una comèdia trista que explora els mecanismes del desig a la tercera edat i com gestionem fer-nos càrrec d'aquells qui estimem."

Clara Segura té una destacada trajectòria en el món del teatre, el cinema i la televisió. L'any 2016 va rebre el Premi Nacional de Cultura del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts i com a actriu ha estat altament premiada. En l'àmbit teatral, ha participat en una àmplia varietat d'obres, interpretant rols que van des del drama fins a la comèdia, demostrant la seva versatilitat i habilitat per a submergir-se en personatges diversos. A més d'actriu, és productora i directora d'escena, havent dirigit el 2020 la comèdia *Cobertura*, en la qual també és protagonista, i *La trena* una adaptació de la novel·la de Laetitia Colombani, que vam poder veure al Teatre Municipal el 2023 i per la qual va rebre el Premi Teatre Barcelona a millor direcció (2023).

Marc Artigau escriu teatre, novel·la i poesia, i ha estat profusament guardonat en totes tres disciplines. En l'àmbit teatral, ha rebut dos Premis Max per les adaptacions de *Les tres germanes*, d'Anton Txékhov (amb Julio Manrique i Cristina Genebat), i *Carrer Robadors*, de Mathias Enard (amb Julio Manrique i Sergi Pompermayer), a més del Premi Teatre Barcelona al millor text per *L'illa deserta*. L'any 2019, Arola Editors va publicar el volum "Teatre reunit 2009-2018". Actualment col·labora a El món a Rac1 i a Catalunya Ràdio.

Durada: per determinar

Accessibilitat: bucle magnètic individual, so amplificat amb auriculars

Direcció: Clara Segura. Autoria: Marc Artigau. Interpretació: Marta Angelat Romina, Xavier Boada Jeroni, Lluís Marco Juli, Gemma Martínez Lara, Isabel Rocatti Josepa, Albert Triola infermer, Oriol Vila Guillem. Escenografia: Jose Novoa. Vestuari: Marian Coromina. Caracterització: Claudia Bruno. Moviment: Vero Cendoya. Ajudanta de direcció: Montse Vellvehí. Equips de: Teatre Lliure. Producció: Teatre Lliure.

POÈTIQUES SINGULARS

TARTA RELENA

És pregunta

Dv 9.01 - 20h

Teatre Municipal

18 €

Foto: Duna Vallès

Una proposta musical coprogramada amb el Festival Neu! que explora *a cappella* les sonoritats de diferents estils de músiques vocals

Tarta Relena, Premi Nacional de Cultura 2025, presenta un nou disc que flirteja amb les nocions del pensament tràgic: diversos personatges que es troben davant conseqüències imparables, conegudes i desconegudes alhora. Una mescla conceptual d'allò que el destí ens té preparat, la nostra set de coneixement i la incapacitat per a integrar versions futures de nosaltres mateixes. Plasmen en música i lletres la tensió i el misteri del que no comprenem, procedent de lògiques que s'escapen de les nostres formes habituals d'existir.

Tarta Relena és un duo català de cant a capella format per Marta Torrella i Helena Ros el 2016. Les cantants exploren *a capella* diferents estils de músiques vocals, amb l'àrea geogràfica del Mediterrani com a context de referència. El repertori que canten va des de músiques tradicionals fins a cançons d'autor, amb l'experimentació com a bandera i la combinació de tècniques vocals com a motor creatiu, sense por d'estirar els límits d'allò sacre i profà. Als arranjaments de Tarta Relena hi conviuen els timbres tan diferents de les dues veus i el so sintètic d'instruments i *samples* electrònics. Sempre buscant la complexitat en la senzillesa i la màxima expressió amb el mínim d'elements.

Durada: 70 minuts

Servei de cangur

Veu i electrònica: Marta Torrella i Helena Ros. Gravació: Juan Luis Batalla Aparicio a l'estudi d'Etopia i al garatge de Vallirana. Producció: Tarta Relena, amb la inestimable ajuda en els acabats de Juan Luis Batalla Aparicio i Borja Ruiz Esteban. Mescla: Borja Ruiz Esteban. Masterització: Silas Bieri a in-discourse AB studio, Malmö. Guitarra: Juan Luis Batalla Aparicio. Samples de percussió: Hello Samples. Portada: "Look" (2020) de Katharina Schilling. Disseny gràfic: Ana Habash. Direcció creativa: Souleymane Said & Sidney Gérard.

TEMPO

Toni Mira

Ds 24.01 – 20h

Teatre Municipal

22 | 18 | 12 | 8 €

Foto: Tristán Pérez Martín

L'univers coreogràfic de Toni Mira puja a escena de la mà de set joves ballarins i set músics

Tempo investiga com els diferents ritmes musicals ens afecten emocionalment i de quina manera aquestes emocions es transformen en moviment. Una exploració personal en què el coreògraf es proposa deixar-se contaminar per l'energia i per la manera d'entendre la dansa de les noves generacions de ballarins. L'espectacle convida a connectar el cos amb la imaginació i la memòria, evocant vivències i situacions emocionals que hem sentit algun cop escoltant o ballant un bolero, un vals o una peça de jazz.

Coreògraf, ballarí i actor, Toni Mira ha esdevingut un referent de la dansa teatre. Des dels anys vuitanta ha estat al capdavant de la companyia Nats Nus Dansa. Va ser guardonat amb el Premi Ciutat de Barcelona l'any 2009 i el Premi Nacional de Dansa de Catalunya l'any 2010. Un dels trets que uneix totes les seves creacions és el seu gran sentit del ritme, així com el precís i imaginatiu ús de l'espai escènic, tot barrejat amb una notable dosi d'humor i poesia visual. La seva concepció de la dansa l'ha dut a desenvolupar projectes de repercussió social en escoles i presons.

Durada: 65 minuts

Servei de cangur

LA PREMSA HA DIT...

"Felicitat, rauxa, introspecció, soledat i companyia, tristor i resistència són algunes de les moltes experiències que és possible veure a Tempo de Toni Mira" [Jordi Sora \(El Temps\)](#)

"Toni Mira ha convidat el públic a una festa" [Jordi Bordes \(Recomana\)](#)

Direcció: Toni Mira. Ajudant direcció: Claire Ducreux. Ballarins: Guillem Batlle, Cecilia Franceschelli, Vlad Ion / Raúl Melcon, Xián Martínez, Júlia Miralles, Lila Ribera i Miriam Salvador. Música Tempo: Max Villavecchia. Músics: Cèsar del Val - Saxo soprano, Edu Cabello - Saxo alt, Claudio Marrero - Saxo Tenor, Carlos Santos - Saxo Baríton, Tomàs Pujol - Baix i contrabaix, Guillemao - Bateria i percussions i Max Villavecchia – Piano. Llums: Rafel Roca. Vestuari: Viviani Calvitti. Escenografia: Pilma. Fotografia: Tristán Pérez-Martín. Producció: Rosa Pino. Distribució: Fani Benages.

FANDANGO RELOADED

Inka Romaní

Ds 7.02 – 20h

Teatre Municipal

18 €

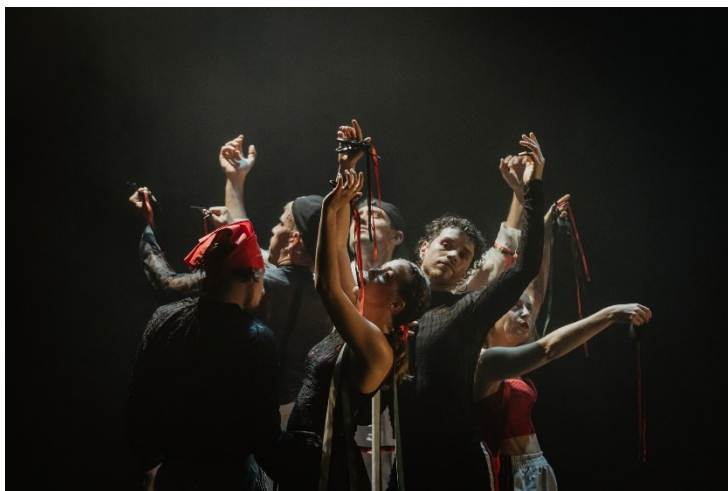

Foto: Txus García

Un espectacle amb sis ballarins que recull el folklore des d'una perspectiva actual, juvenil i queer

Fandango Reloaded es construeix com una investigació arqueològica en què la dansa és l'activadora d'una experiència ritual comuna. Proposa un procés de recuperació i reescriptura en què imaginem com és aquesta dansa avui i quines possibilitats hi ha de retornar-la al carrer. Una exploració de les danses populars com a mecanisme de col·lectivitat i comunitat. Una posada en comú de vocabularis com el de la dansa tradicional i les danses urbanes en un exercici de rematerialització de la memòria.

Inka Romaní va estudiar en el Conservatori de Dansa de València i és llicenciada en Comunicació. Va ampliar la formació a Toulouse (CDCN) i Londres, on va treballar en el Sadler's Wells Theatre. En 2022 va finalitzar un màster en Producció Artística. És artista resident a Graners de Creació 2023-2025 i a Graner Barcelona. Ha presentat el seu treball a Dansa València, La Casa Encendida, Centre Cívic Barceloneta, Condeduque, Teatre Rialto, Festival 10 Sentidos o La Mutant.

Durada: 60 minuts

Servei de cangur

Direcció: Inka Romaní. Coreografia i interpretació: Javier J Hedrosa, Silvia Sahuquillo, Ángel Lara, Álvaro del Río i Manel Ferrándiz. Veu: Victoria Mínguez. Espai sonor: Bianco. Interpretació musical: Bianco i Enric Alepuz. Dramatúrgia: Ignacio de Antonio. Disseny de vestuari: Teresa Juan. Transmissió de danses tradicionals i populars: Aina Pérez. Mediació: Olga Hernández. Producció i gestió econòmica: Mónica Vázquez. Fotografia i vídeo: Fran Garofalo. Il·luminació: Mingo Albir. Disseny gràfic: Enric Alepuz. Col·laboracions: Sara Pola Gisbert Romaní, Mariana Lucía Márquez, Marta Ródenas, EnricBono, Teatre El Musical y A Contar Mentiras. Coproducció: Espai Inestable, Festival Dansa Valencia, Obrador 2024 – Fira Mediterrània de Manresa, Festival de Legendes y Festival Dansáneu. Residències: El Graner Barcelona, Projecte Somiatruites, La Poderosa, Andén 47, Espai LaGranja - Institut València de Cultura. Amb el suport de: Acció Cultural Española (AC/E), Ajuntament de València -Acció Cultural, Institut Valencià de Cultura.

DE SER NOSALTRES

Cia. Pep Aymerich

Dg 8.03 - 18h

Teatre Municipal

18 €

Combinant la dansa, la música en directe, la manipulació i la performance, aquesta proposta modela la matèria i dialoga amb la relació i comunicació entre dos cossos

Pep Aymerich construeix amb fusta la rèplica a mida natural del seu cos i el de la seva filla en forma de titelles articulats. Combinant la dansa, la música en directe, la manipulació i la performance, aquesta nova proposta modela la matèria i dialoga amb la relació i comunicació entre dos cossos. És una experiència que posa en relleu la qualitat gregària de l'espècie humana. El projecte neix de la voluntat de trobada artística entre pare i filla: un com a escultor i performer i l'altra com a ballarina de dansa contemporània. El contingut a explorar són els vincles que s'expressen estant l'un davant de l'altra.

L'espectacle compta amb la música en directe de Marc Alomar, que puja a l'escenari amb tres instruments: un violoncel barroc, una viola de gamba robusta i una *violepa*, una mena de viola de gamba construïda per Pep Aymerich i que ve a reproduir –aquí sota les condicions d'un instrument– el cos de la seva filla.

Pep Aymerich és un artesà de la fusta compromès amb la professió (en totes les accepcions del terme) de crear un món amb les mans; la seva feina esdevé una litúrgia de la mirada. En totes les seves creacions s'estableix una profunda necessitat de transcendència, un qüestionament constant sobre l'ésser humà i la fragilitat de la seva existència.

Sira Aymerich ha estudiat dansa a la Manufacture Haute École des Arts de la Scène (Lausana), a la Faktoria Choreographic Center (Pamplona), a la CobosMika Seed's Company (Palamós) i els seus inicis van ser a l'EMDC de Celrà. Ha participat en la creació i interpretació d'obres com: *Miralls en Bach*, *De ser nosaltres*, *Zone de Traverse*, entre altres.

Durada: 50 minuts

Servei de cangur

LA PREMSA HA DIT...

"La representació es podria qualificar com un 'tractat escènic sobre el desdoblament', entès des de la particular subjectivitat dels dos intèrprets, per descomptat (ja que en aquesta disciplina, cada persona és diferent)" [Toni Rumbau \(Revista Putxinel·li\)](#)

"I és que si els dos Aymerichs fan viure els titelles, fins al punt de fer-ne oblidar la dimensió inerta, passa el mateix amb Alomar i els seus tres instruments" [Josep Barcons \(Revista Musical Catalana\)](#)

Idea, creació i interpretació: Pep i Sira Aymerich. Interpretació musical: Marc Alomar. Composició musical: Xavier Carbonell i suites de Bach. Poema: Víctor Sunyol. Escenografia: Pep Aymerich. Il·luminació: August Viladomat. Vídeo: Marc Costa. Assessorament dramaturgic: Xavier Bobés i Alberto Conejero. Assessorament en la manipulació de titelles: Putxa - Zero en. Conducta. Assessorament de vestuari: Judith Torres. Agraïments: Jordi Alomar i Federica Porello. Producció: IF Barcelona 2019 Biennial de Teatre Visual i de Figures de Catalunya. Amb el suport de: Centre d'Investigació Escènica (C.I.N.E de Sineu), L'Animal a l'Esquena, Ajuntament de Celrà, Escola Municipal de Dansa de Celrà, Teatre Ateneu de Celrà, Arts Santa Mònica, L'Estruch, El Centre de Sarrià de Ter, Casa de Cultura de Girona, Centre Cívic de Porqueres i Teatre Municipal de Girona.

RÒDOLS I CIGRONS

escarlata

Ds 14.03 – 12h i 17.30h

Punt de trobada:
Museu del Cinema

18 €

Foto: Kati Riquelme

Un viatge 'circnematogràfic' que desperta el desig de viure en un món més lliure i més emocionant

Una celebració de l'essència. Un homenatge a la celebració mateixa de la mà d'escarlata, una companyia amb una trajectòria ben llarga que ara innova fent servir les tècniques més modernes.

Serpentines, tovalles, copes i tot l'aixovar es tenyirà de les nostres troballes circenses. Brindarem, immortalitzarem instants i mirareu el món per un forat de 360°; jugareu a ser l'epicentre de la pista. Aquests seran els riscos al nostre ròdol, ...i els vostres si veniu a la celebració.

...també és un convidat a una passejada per uns jaciments arqueològics, per l'ara i aquí de moltes celebracions. Tot plegat una visita a un immens i inacabable arxiu d'essències circenses.

El circ ens convida al seu ròdol i ens fa partícips d'una celebració de moltes festes.

També és un convidat a guaitar, a fer de voyeurs, a mirar altrament allò que potser no havíem vist mai d'aquella manera. A entendre o qüestionar-nos perquè i com s'aguanten els arbres, els fanals, els balcons o fins i tot el fenomen de la bipedestació humana.

...també, amb unes ulleres de realitat virtual, ens endinsarem a una pel·lícula en la que serem l'epicentre de la pista. Durant uns minuts serem com un convidat de pedra fins que ens qüestionaran què hi fem allí.

Jugarem a viatjar al més enllà una estona i aterrar en un espai que s'haurà transformat per acollir-nos del nostre viatge circnematogràfic. El temps haurà passat en una desmesura.

Els conductors de la peça ens parlaran de les entranyes dels exercicis circenses, de la vida, del circ, dels àpats rodons; i fins i tot de la qualitat de ser mussol, o bé de l'equilibri i de la gravetat en la vida quotidiana, d'acceptar les nostres limitacions i gaudir-les, de la circnematografia i fins i tot ens oferiran una sessió d'exercicis paranormals.

Si amb tot això acabeu fent un ròdol i brindant, segurament ho podrem batejar com una peça de circ.

Durada: 50 minuts

LA PREMSA HA DIT...

“Dijous a la tarda vaig arribar a Tàrraga i el primer espectacle que vaig veure va ser *Ròdols i cigrons*, dels Escarlata. Això té una part bona i una part dolenta. La bona és que vaig començar amb molt bon peu, la dolenta és que tot el que vaig veure a continuació ho comparava amb aquest espectacle (...). No us el perdeu si passa a prop vostre” [Oriol Puig Taulé \(Núvol\)](#)

“Una de les peces amb millor crítica va ser *Ròdols i cigrons*, d’Escarlata, sense entrades des d’abans de començar el certamen” [Laia Pedrós \(Segre\)](#)

“Amb el suggeridor títol *Ròdols i cigrons*, Escarlata presenta un espectacle carregat de bellesa que, com art de màgia, toca l’ànima dels espectadors. No és fàcil d’explicar, però hi ha un abans i un després” [Núria Cañamares \(Recomana\)](#)

Idea i direcció: escarlata. Dramatúrgia: Marc Villanueva i escarlata. Interpretació: Bet Miralta Clusellas i Jordi Aspa Tricas. Tècnic polifacètic: Oriol Luna. Vestuari: Marta Lofi. Escenografia i utilatge: Xesca Salvà. Creació sonora: Oriol Luna. Guió audiovisual: escarlata, Carme Gomila i Marc Villanueva. Realització audiovisual: Carme Gomila. Operador càmera 360º: Octavi Brull. Coach filmació: Clara Manyós. Direcció d’art film 360º: Marta Lofi. Muntatge 360º: Taller Estampa. Assessor i programació informàtica: Jordi Sans / Eurecat. Producció: La Destil·leria i escarlata. Producció executiva: Gina Aspa Miralta. Producció executiva film: Rut Girona i Gina Aspa Miralta. Comunicació: Cio Llopis. disseny gràfic: Dani Rabaza / Münster Studio. Agraïments: a totes les persones que van participar al rodatge de la pel·lícula, al Museu de Ciències Naturals de Granollers, a Toni i Misael Arrizabalaga, Christophe Blandin-Estournet, Víctor Perez, Neus Sampons, Monika Schwarzl i un pensament rialler per en Claret Papiol. Amb el suport de: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

LA CORDERO I EL SEU EXÈRCIT

Sol Picó

Ds 21.03 – 20h

Teatre Municipal

22 | 18 | 12 | 8 €

Sol Picó tanca la trilogia sobre la seva apocalipsi interna

La Cordero i el seu exèrcit és l'espectacle que tanca la trilogia *Soroll, vanitat i alcohol*, una trilogia que parla sobre l'apocalipsi interna i personal de Sol Picó, una apocalipsi grotesca i kitsch.

La Cordero i el seu exèrcit és una celebració del final com a inici. Una transformació necessària. Un ritual d'entrega. Un striptease infernal com a acte de revelació i d'empoderament. Un salt al buit on la vulnerabilitat es converteix en força i transformació.

Cinc ballarines representen simbòlicament els quatre genets de l'apocalipsi sobre una escena que recrea la sorra dels circs romans o les places de braus. A nivell coreogràfic, les tècniques clàssiques es fusionen amb el flamenc, un tret molt característic dels treballs de la consolidada ballarina i coreògrafa valenciana.

Sol Picó és una companyia professional de dansa contemporània creada el 1994 per la ballarina i coreògrafa Sol Picó. En totes les seves creacions, la coreògrafa utilitza elements de la cultura popular, construint una iconografia pròpia, on les referències culturals s'inscriuen en la nostra història personal. La seva proposta ofereix un clar exemple de la relació entre mite i memòria, tant individual com col·lectiva. Des del principi, el treball s'inscriu en una línia de mestissatge on interactuen diferents gèneres. La seva tècnica madurada alia força, precisió i dinamisme, recolzant el tracte orgànic de les seves creacions.

Constantment dinamitzades per l'humor, les seves obres segellen un estil propi sense concessions ni manual d'instruccions.

Col·laboració amb el MOT, Festival de literatura de Girona i Olot

Durada: 65 minuts

Servei de cangur

Direcció i coreografia: Sol Picó. Ajudant de direcció: Lipi Hernández. Dramatúrgia: Roberto Fratini. Composició i Producció musical: Josep Tutusaus. Interpretació: Ana F. Melero, Marta Santacatalina, Mireia Varón Gallofré, Julia Kayser i Sol Picó. Escenografia: Kike Blanco. Il·luminació: Benito Jimenez. Ajudant de coreografia: Carlos Fernandez. Vestuari: Patricia Albizu. Confecció de vestuari: Javi Navas. Coordinadora tècnica i maquinista: Marina Goretti. So: Stéphane Carteaux. Regidora i Road Manager: Judith Espada. Producció executiva: Pia Mazuela i Judith Espada. Fotografies: Soledad Villalba. Agraïments: Gabriela Carrizo, La Chachi, Paloma Muñoz,

Jorge Picó, Juan J. Ochoa, Jorge Pau, Elena Espejo. Amb la col·laboració especial de: Teatro Cánovas, Alba Carmona. Co-Producció: Sol Picó cia de danza i Teatre Nacional de Catalunya. Companyia subvencionada per: Generalitat de Catalunya Departament de Cultura, Institut català de les empreses Culturals, INAEM, Ajuntament de Barcelona.

UMUKO

Dorothée Munyaneza

Dv 10.04 - 20h

Teatre Municipal

22 | 18 | 12 | 8 €

Foto: Patrik Berger

Umuko és un espectacle de dansa i música en directe inspirada en el vibrant arbre vermell del mateix nom, que dona forma al paisatge de Ruanda

Invocant l'umuko, l'arbre sanador, l'arbre ancestral, el guardià de les històries, Dorothée Munyaneza convida a cinc joves artistes —poetes, ballarins, músics— de l'escena ruandesa perquè teixeixin el llegat del passat amb la creativitat i l'audàcia del futur. Passat i futur, tradició i renovació es fusionen en una vetllada potent i poètica que utilitza cossos, música i llum per explorar qüestions de patrimoni cultural, identitat i trobada.

Amb base a Marsella, Dorothée Munyaneza és una artista multidisciplinària que utilitza la música, el cant, el text i el moviment per abordar la ruptura com una força dinàmica. Munyaneza es nodreix d'històries reals, capturant el cos, la memòria i el nostre temps per crear un espai de ressonància. El 2024 rep el Premi Europeu de Danza Salavisa de la Fundació Gulbenkian de Lisboa.

Originària de Ruanda es trasllada a Anglaterra amb la seva família el 1994, amb 12 anys. Es forma a la Jonas Foundation de Londres abans d'instal·lar-se a França. El 2006 coneix a François Verret amb qui col·labora en diverses peces. Des de llavors, treballa també amb altres artistes. El 2013 funda a Marsella la companyia Kadidi. El seu repertori inclou *Samedi Détente* (2014), *Unwanted* (2017), *Mailles* (2020), *a capella* (2022), *Toi, moi, Tituba...* (2023), *umuko* (2024) i *Version(s)* (2025). Artista associada al Théâtre de la Ville de Paris, entre el 2018 i el 2021, Munyaneza està actualment vinculada al Théâtre National de Chaillot, a la Maison de la Danse i a la Biennale de la Danse de Lió, i en residència a la Fondation Camargo, entre el 2022 i el 2024.

Durada: 70 minuts

Postfunció: conversa amb Dorothée Munyaneza

Servei de cangur

Direcció artística: Dorothée Munyaneza. Interpretació i col·laboració artística: Jean Patient Nkubana, Impakanizi, Abdoul Mujyambere, Cédric Mizero. Música: Impakanizi, Nkubana Jean-Patient, Michael Makembe. So: Camille Frachet, Aude Besnard. Il·luminació i escenografia: Camille Duchemin. Llums: Camille Faye, Anna Geneste. Vestuari: Stéphanie Coudert. Producció: Virginie Dupray – Cie Kadidi assistida per Louise Mutabazi. Producció i distribució a Espanya: Africa Moment. Coproducció: Dance Reflections by Van Cleef & Arpels, Chaillot – Théâtre National de la Danse de París, Maison de la Danse Lyon – Pôle Européen de Création, PACT Zollverein,

Essen, deSingel –Amberes, Julidans –Amsterdam, Tanz im August / HAU Hebbel am Ufer –Berlin, Kaai Theater –Brussel·les, Festival Oriente-Occidente, Rovereto. Amb el suport de: DRAC Provence-Alpes-Côte d’Azur, Institut Français du Rwanda y Goethe-Institut, en el marc del Fons Cultural Franco-Alemaný.

E.N.S.T. (títol provisional) Los Galindos	
Dv 8.05 – 20h Teatre Municipal 18 €	

Estrena del nou espectacle de Los Galindos

Després de trenta-quatre anys de trajectòria, es plantegen un nou repte: esquarterar les normes del comportament políticament correcte i poder aventurar-se en situacions paradoxals i inesperades des d'una posició de privilegi, amb la seva fragilitat i arrogància. Una honestedat bàrbara i manipuladora, per abraçar l'equilibri pervers de l'avarícia, la riquesa, el poder, la por i la mentida, transitant des del simbolisme a la més pragmàtica realitat.

Los Galindos són una companyia de circ estable, creada el 1991 per un col·lectiu d'artistes provinents del circ i el teatre de carrer. La companyia neix sota la influència directa de l'època de la creació col·lectiva i, en certa manera, són hereus de l'esperit de llibertat del teatre independent que els va precedir. Des de l'inici porten a terme un projecte d'investigació i recerca d'un estil propi dins el llenguatge universal del circ. Els primers dotze anys de *troupe* com a trapezistes volants, acròbates, malabaristes polifacètics i artistes excèntrics van propulsar la companyia a l'escena internacional.

La formació i reciclatge tècnic els ha portat a treballar i compartir experiències amb molts professionals amants de l'ofici, alhora es consideren afortunats d'haver pogut aprendre amb grans mestres com Rogelio Rivel, Joan Armengol, Jean Palacy i Geza Trager. De la mà de Michel Dallaire, Los Galindos esdevenen un referent europeu de circ de carrer, on la tècnica de circ està al servei del joc dramàtic

A partir de l'any 2011, presenten els seus projectes a la seva lurt, una carpa de fusta i lona que s'inspira en la iurta dels mongols, cercant la transmissió generacional i una posada en escena acurada. Després de trenta-quatre anys de trajectòria, segueixen el camí amb una nova perspectiva, una nova mirada, ara des de l'espai del teatre i, com sempre, des de la creació col·lectiva.

Durada: per determinar

Servei de cangur

Direcció del projecte: Bet Garrell i Marcel Escolano. Posada en escena: Stephane Filloc. Col·laboració en l'escriptura i el concepte escenogràfic: Joël Fesel. Cap de rigging: Anicet Leone. Assistent de rigging: Etienne Cortdeau. Regidoria: Bet Garrell. Llum i so: Etienne Cortdeau. Producció executiva: Caterina Fiol i Los Galindos. Difusió: Caterina Fiol. Una producció de Los Galindos. Amb la complicitat de: Taula de Cultura - Sant Esteve de Palautordera, Fort de La Galline - Port Vendres (França), Atelier de Mouvement - Toulouse (França). Suport a la creació: CAM, Roca Umbert, Fàbrica de les arts - Granollers, Rigas Cirks - Riga (Letònia), Teatre Ateneu - Sant Celoni, Le Cratère - Alès (França), La Berline - Champclauson - (França), Le Palc - Châlons-en-Champagne (França), La Sala - Teatre d'Artgentona, Tollhaus - Karlsruhe (Alemanya). Coproducció: El Canal - Salt. Amb el suport de l'ICEC - Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i de l'Institut Ramon Llull.

INTERGENERACIONALS

1ER COMBINAT DE CIRC

Col·lectiu de Circ de Girona

Dg 4.01 - 18h

Teatre Municipal

12 €

Sis artistes de diferents disciplines circenses creen un espectacle col·lectiu

Un combinat és molt més que un cabaret: és un territori fèrtil de creativitat col·lectiva. Un espai on diferents artistes de circ es troben per compartir, barrejar i transformar els seus universos. Durant aquest procés intens i breu de creació col·lectiva, experimenten, hibriden, desmunten i reinventen els seus materials físics i artístics sota la mirada d'una direcció escènica que guia i dona coherència. El resultat? Un espectacle únic, vibrant i ple de contrastos, on diverses disciplines del circ es teixeixen en un fil dramàtic que emociona i sorprèn.

El *Combinat de Circ* del Col·lectiu de Professionals de Circ neix amb la voluntat de convertir-se en una cita periòdica al territori, un espai estable de trobada i creació col·lectiva per a artistes de circ de les comarques de Girona i més enllà. Aquesta primera edició compta amb la participació de sis artistes: Ona Vives Pérez (jocs icaris), Laia Gómez Iglesias (jocs icaris), Dídac Gilabert (diàbolo), Lola Carandell Widmer (acrobàcia), You Mouzzou Bensar (cintes aèries "straps"), Laura Soler Zamora (suspensió capil·lar i patins).

El Col·lectiu de Professionals de Circ de Girona neix el 2019, inspirat per l'energia de la primera Gala de Circ de les comarques gironines al Teatre del Canal de Salt. El seu origen, però, es remunta a la Trobada de Circ del 2018, on artistes i professionals van unir forces per repensar un model cultural que no reflectia la vitalitat del circ gironí. Des d'aleshores, el Col·lectiu es consolida com una veu comuna per al sector: impulsa iniciatives, crea xarxa i treballa per donar visibilitat i reconeixement al circ fet a Girona. Un moviment viu que continua aprenent i creixent.

Durada: 60 minuts

Estat recomanada: tots els públics

Direcció: Gina Vila Bruch. Artistes: Ona Vives Pérez, Laia Gómez Iglesias, Dídac Gilabert, Lola Carandell Widmer, You Mouzzou Bensar, Laura Soler Zamora. Creació de llums: Pep Arumí.

ONA

**Laura Alcala
Freudenthal |
LaSúbita**

Dg 18.01 - 11h i 16h

Teatre Municipal

12 €

Foto: Tristán Pérez-Martín

Un espectacle que combina dansa, objectes i música en directe (violoncel) per a infants de 2 a 5 anys

Ona és un espectacle de petit format, visual i poètic en el que, des d'una mirada de joc, es planteja la pregunta "i si poguéssim veure totes les ones que ens envolten?"

Laura Alcala Freudenthal és ballarina, coreògrafa, docent i investigadora en dansa i directora de moviment. Balla i ha ballat amb companyies com Pere Faura, Vero Cendoya, Àngels Margarit o Roberto Olivan. Des de 2015 treballa per crear els seus espectacles com *Call me Jero* o la recerca *Cosas que pasan*. Desde 2017 co-dirigeix la companyia LaSúbita, casa artística i productora, d'on surten espectacles com *Olor de menta*, *Pols* o *Silver Ballad*. Ha estat molt implicada en projectes en centres educatius a les aules (El cos es cola/Beca Art For Change), coordinant equips (Conarte), fent formació de mestres (A tempo, Caixa d'eines, La Cultivadora-TNC) i dissenyant projectes nous (nilak-educatius), així com en projectes comunitaris (Barris en dansa).

Durada: 40 minuts

Edat recomanada: de 2 a 5 anys

Direcció: Laura Alcala Freudenthal. Ajudant de direcció: Camille Tatron. Intèrpretació: Emma Riba, Patricia Hastewell i Jordi Claret. Suport dramàtic: Irene Vicente Salas. Disseny de l'espai sonor: Jordi Claret i Joan Cot. Espai escènic i vestuari: Oriol Corral. Disseny d'il·luminació: Gabriela Bianchi. Coordinació tècnica i tècnic en gira: Adrià Pinar. Fotografia: Tristán Pérez Martín. Distribució: Patty Maestre | LaSúbita. Producció: Anna Feliu | LaSúbita. Coproducció: Mercat de les Flors, Generalitat de Catalunya. Amb el suport de: Projecte Cos i Moviment, Projecte Talla única, Roca Umbert, La Sala, CC Parc Sandaru, La Cladera.

ÇA-TURNE

Non Sin Tri

Dg 1.02 - 18h

Teatre Municipal

12 €

Un espectacle de circ inspirat en els fenòmens de l'univers

Sis cossos i tres monocicles en rotació ens transporten incansablement per connectar-nos al moviment constant de l'espai i a l'experiència cíclica de la vida. L'humà, regit pels mateixos fenòmens, fa irrupció i participa en l'harmonia. Una narració explicada a través d'un innovador col·lectiu de portés en monocicle, mai vist abans en l'escena del circ contemporani.

Non Sin Tri neix el 2018 de la mà de d'Aleix Lidon, Alvaro Caballer i Sara Grandas, amb la ferma convicció de parlar de temes que els afecten de manera suggerent. Una companyia única tant pel seu estil com pel fet de ser l'únic trio de portés en monocicle conegut en l'escena actual.

Després de conèixer-se a l'Escola de Circ Carampa de Madrid, es formen al Centre Regional d'Arts del Circ de Chambéry (formació professional certificadora d'Artista de Circ i Moviment). Es donen a conèixer amb *moNSTres*, un espectacle de 10 minuts en el qual la comèdia i l'expressió corporal són les principals característiques. Creen un espectacle de sala *No Tan Sapiens*, que aborda amb humor i fantasia la qüestió dels residus i de la contaminació dels mars, amb un estil que identificarà la companyia a través de la hibridació de llenguatges. També creen l'espectacle de carrer *iNSTants*, on, una vegada més, les tècniques de malabars, corda aèria i monocicle es barregen amb altres llenguatges corporals expressius. L'any 2022 guanyen el Premi Zirkólika a la millor companyia emergent.

Durada: 60 minuts

Edat recomanada: a partir de 7 anys

Direcció artística: Sara Grandas. Artistes: Álvaro Caballer Revenga, Pauline Chauvet, Sara Gilsanz Grandas, Sévane Gurunlian, Aleix Lidon Baulida, Jean Pomart. Artistes, ajuda en creació: Àfrica Llorens Valls, Gabriel Lorenzo, Catarina Vilas Boas. Desenvolupament de projecte i distribució: Laura Péré. Producció: Compagnie Non Sin Tri. Direcció: Sara Grandas, Alejo Gamboa. Creació vestuari: Atena Pou Clavell. Creació de llums: Rubén M. Vayá. Creació sonora: Bernat Cucarella Sifre. Projeccions: Andréa Petit. Visió coreogràfica: Fernando Trujillo, Azucena Moya.

FANTASMES DE GUERRA

La Baldufa

Dg 22.03 – 18h

Teatre Municipal

12 €

Foto: David del Val

Un homenatge a les grans amistats i una mirada a la nostra Guerra Civil en clau d'humor

Seròs, Lleida. Tres amics inseparables creixen plegats entre jocs, rialles i somnis compartits. Fins que un dia, gairebé sense entendre com, esclata una guerra; un conflicte entre germans que separa els seus camins. Quan el temps els retroba, ja de grans, en una residència d'avis, els fantasmes del passat tornen a aparèixer.

Com es diuen les coses que mai s'han dit? Per què ens costa tant escoltar l'altre? I demanar perdó?

Fantasmes de Guerra és un homenatge a les grans amistats i una mirada a la nostra Guerra Civil en clau d'humor. Inspirat en l'obra *Érem Feres* (Pagès Editors, 2023), de l'historiador Oriol Riart, parteix dels diaris reals de combatents dels dos bàndols per construir una dramaturgia original, propera i humana.

Un espectacle intergeneracional de La Balduda dirigit per Lucía Miranda, que convida infants, joves i adults a compartir una història sobre l'amistat, l'absurditat dels conflictes i un últim intent de reconciliació. O serà ja massa tard?

La Companyia de Comediants La Baldufa es crea a Lleida l'any 1996. Durant aquests 30 anys han apostat per crear espectacles d'arts escèniques innovadors i de qualitat, concebuts per ser gaudits per persones de totes les edats, amb especial atenció al públic infantil i familiar. Un dels aspectes que marquen l'ADN de La Baldufa és que tota la seva creació té un rerefons de compromís social. Les seves creacions barregen aquesta consciència social amb un univers visual propi, sempre al servei de la dramaturgia. El clown i el teatre gestual són els seus llenguatges, però també els agrada experimentar i fer mestissatge artístic, combinant disciplines diverses.

Durada: 55 minuts

Edat recomanada: a partir de 8 anys

Accessibilitat: bucle magnètic individual, so amplificat amb auriculars.

Autoria: La Baldufa - Enric Blasi, Emiliano Pardo, Carles Pijuan i Lucía Miranda. Direcció: Lucía Miranda. Composició musical: Òscar Roig. Disseny de llums: Horne Horneman. Disseny escenogràfic: Carles Pijuan. Disseny i confecció de vestuari: Rosa Solé i Associació La Nou. Construcció d'escenografia: Juan Manuel Recio, Carles Pijuan. Assessorament Històric: Oriol Riart. Interpretació: Enric Blasi, Emiliano Pardo, Carles Pijuan i Pau Elias (músic). Veus en off en català i castellà: Begonya Ferrer. Producció i distribució: La Baldufa. Fotografia: David del Val. Vídeo: Laia Navarra. Coproducció: Fira Mediterrània de Manresa, Laboratorio de las Artes de Valladolid (LAVA), Transversal - Xarxa d'activitats culturals. Amb el suport de: Generalitat de Catalunya - Departament de Cultura – ICEC.

LA SOIRÉE

My!Laika

Dg 26.04 – 18h

Teatre Municipal

12 €

La companyia francesa My!Laika torna a Girona amb un cabaret de circ extravagant, amb música en directe i onze artistes a l'escenari

En un club de tercera categoria, una sèrie d'excèntrics personatges es reuneixen per *La Soirée*, la vesprada. Les relacions s'entrecreuen amb la successió de proves d'habilitat que els convidats fan al gran saló. Una catifa, un sofà i l'orquestra "Forquilla Lliure" toquen ara romànticament Chopin, ara metal frenètic, mentre el circ explica històries d'una humanitat extraordinària amb la seva senzillesa habitual.

La Soirée és un cabaret de My!Laika inspirat lliurement en la pel·lícula *La Bal* (1983) d'Ettore Scola, en què es poden recordar imatges de *Dinner for One* (1963) de Heinz Dunkhase i *Tom & Jerry* (1940) de Hanna i Barbera. La companyia crea el seu propi univers a partir de l'humor i de l'absurd.

My!Laika és una companyia francesa de circ contemporani fundada el 2009 per crear peces de moviment, música i imatge. Els espectacles són el resultat de llargues cadenes d'associacions distorsionades, que col·loquen les disciplines i els afectes artístics dels actors i actrius en un context de teatre amoral i creen un univers artístic molt personal.

Durada: 70 minuts

Edat recomanada: a partir de 6 anys

Orquestra: Philine Dahlmann, Sandro Angius, Giacomo Martini. Artistes: Caterina Fort, Edoardo Demontis, Jonathan Frau, Dominique Joannon, Cecilia Campos, Eliel Dias Soarez, Salvatore Frasca, Samanta Fois. Tècnic: Manue Guilbert. Difusió i producció: Nico Agüero. Administració i producció: Les Thérèses.

L'ALTRA BIBLIOTECA DE LA CURIOSITAT INFINITA

Marga Socias i
Thomas Roper

Ds 16.05 – diversos horaris

Dg 17.05 – diversos horaris

Teatre Municipal

12 €

Foto: Gemma Segura

Una biblioteca sense llibres, que s'alimenta de preguntes, i amb unes bibliotecàries singulars (potser en coneixeu alguna)

La Biblioteca de la Curiositat Infinita torna a Girona. Aquesta vegada arriba amb ganes d'expandir-se i de connectar amb l'esperit de la ciutat, amb ganes de ser *L'Altra Biblioteca*, la del lloc on va. Us convidem a endinsar-vos en aquest univers excepcional per descobrir tot el potencial d'aquest magatzem d'històries: un lloc màgic on els llibres esdevenen portals cap a mons poètics i fantàstics que esperen ser descoberts. Una biblioteca que s'alimenta de preguntes, on trobarem unes bibliotecàries singulars i on els llibres, més que llegir-se, es viuen.

Aquest espectacle per a tots els públics s'obre a la ciutat i busca persones que vulguin participar. Vols tenir una experiència escènica i ser bibliotecària d'una biblioteca sense llibres i amb moltes preguntes? Escriu un correu a teatremunicipal@ajgirona.cat i rebràs més informació.

La Marga Socias, la creadora de l'espectacle, és una artista a qui li agraden les històries i, sobretot, poder-les explicar tot creant experiències per al públic. Per això ha experimentat amb diferents disciplines artístiques, les quals utilitza en els seus espectacles per tal d'expressar-se d'una manera diferent i única. L'acompanya habitualment en Thomas Roper, artista plàstic amb una sensibilitat especial i, alhora, el responsable de l'espai escènic de la biblioteca. Ell és qui ha creat els elements escenogràfics de l'espectacle i també els dispositius que faran possible que el públic experimenti dins d'aquesta instal·lació tan especial.

Durada: 40-50 minuts

L'accés a l'espectacle es fa en intervals de mitja hora, sense que això impliqui que l'experiència tingui aquesta durada.

Edat recomanada: a partir de 7 anys

Idea original, dramaturgia i direcció: Marga Socias. Espai escènic i disseny i construcció de l'escenografia: Thomas Roper. Bibliotecàries: Marga Socias i altres participants. Paisatge sonor: Carlos Fontova. Disseny gràfic: Sandro Bedini, Jean Marie Oriot i Clara Sáez. Llibret especial: Noa Hernández. Assessoria literària Club de Lectura: Mel Güell. Enquadernació: Mercè Soler. Vídeo: Gema Segura i José Alonso. Fotografies: Gema Segura. Producció de gira: Ariadna Miquel. Distribució: Ursula Matik i Companyia Marga Socias. Col·laboració: Centre Obert de Can Gibert i Santa Eugènia, Acollida i Refugi de l'Ajuntament de Girona, Biblioteques de Girona, La noia del monyo i Sofía Zunino Brandoni. Amb el suport de: Ajuntament de Girona (Ajuts Girona Crea). Agraïments: Biblioteques de Girona, El Canal Centre de creació d'Arts Escèniques de Salt, Carte Blanche 2.0 – Art of listening.

PARANORMALS

LES CHEVALIERS

Los Detectives

Dj 15.01 – 20h

Sala La Planeta

15 €

Foto: Alessia Bombaci

Torna l'humor de Los Detectives, aquesta vegada per buscar incansablement el Sant Grial

Unes cavalleres contemporànies convertides en detectius privats busquen sense descans el Sant Grial. Com Perceval, aquests éssers perduts i desorientats ho intenten però no se'n surten i, no obstant, es llancen sense defallir a una cerca sense fre. La pregunta essencial en tot això és: què és el que realment es busca quan es busca? Per Los Detectives, el més valuós de la recerca del Grial és que es busca l'impossible i això revela un gest aparentment improductiu que, en realitat, s'institueix com una raó de ser de l'aventura sense fi.

A la companyia li interessa explorar l'univers dels cavallers medievals i la conquesta del Sant Grial perquè parteix de la premissa que els qui veritablement pertanyen al seu temps són aquells que no coincideixen perfectament amb aquest ni s'ajusten a les seves exigències. I és precisament per aquesta condició, per aquest tipus de desplaçament, que són més capaços que altres de percebre i captar el seu propi temps. Mitjançant aquest anacronisme, la companyia Los Detectives ens convida a pensar el present més immediat; uns temps definits per una investigació incessant de la imatge pròpia i aliena.

Sempre atentes als codis del llenguatge cinematogràfic i al joc teatral, Los Detectives es capbussen en la dimensió més estètica i aventurera del paisatge que acompanya les narracions de cavallers.

Los Detectives neix com un col·lectiu a partir de la trobada entre quatre treballadores de les arts escèniques: Mariona Naudin, María García Vera, Marina Colomina i Laia Cabrera. A partir d'aquesta primera trobada, les quatre intèrprets decideixen crear la seva primera peça, *Kopfkino*, i decideixen continuar treballant conjuntament. Els seus projectes sorgeixen de la col·laboració i d'un laboratori amb normes pròpies que fomenten constantment l'intercanvi dels rols entre les intèrprets, i d'on neix un estil d'escriptura orgànica i fresca. El resultat podria definir-se com una "coreografia teatral" o "una dansa dramaturgitzada", encara que realment el més important és allò que es produeix en una escena essencialment viva.

Durada: 70 minuts

LA PREMSA HA DIT...

“Una reflexió sobre la masculinitat des dels cavallers medievals” [Vicenç Batalla \(Món Terrassa\)](#)

Idea: Los Detectives (María García Vera i Mariona Naudin). Direcció: María García Vera, Mariona Naudin, Sofía Asencio. Interpretació i creació: Mariona Naudin, Maria Garcia Vera, Albert Pérez, Ruben Ametllé. Disseny espai sonor i música: Pol Clusella. Disseny espai escènic i vestuari: Jorge Dutor. Disseny espai lumínic: Celina Chavat. Producció executiva: Imma Bové. Coproducció: Festival TNT 2025, Teatre El Canal de Salt, Festival ZIP TNC 2026 amb l'ajuda d'OSIC de la Generalitat de Catalunya.

HOSPITAL DE CAMPO

Societat doctor Alonso

Dj 12.02 – 20h

Teatre Municipal

15 €

Societat doctor Alonso abraça el joc i l'absurd en un espectacle sobre la fragilitat que se centra en les cures, en el fet de sentir-se malalta i de ser curada, en els hospitals, els metges i els xamans

Cinc cossos pacients, zeladors, metges, especialistes, infermers, recipients, morts, d'actors i titelles. En una no sala d'espera, en un no despatx de metge, en un no quiròfan d'un no hospital de campanya. Aquest hospital no és un hospital qualsevol, on es practica la medicina moderna. Aquí la malaltia és d'una mena de "do". Allò que et permet iniciar el camí de la curació. Totes estem malaltes, i no deixarem d'estar-ho després de visitar *Hospital de campo*. La malaltia que arrosseguem és allò que ens convida a posar atenció a la manera com el desdoblament del món s'ha fet carn en nosaltres.

Hospital de campo se centra en les cures, en el fet de sentir-se malalta i de ser curada, en els hospitals, els metges i els xamans. Durant els últims anys, la Societat doctor Alonso ha realitzat un treball de resignificació del teatre, dels seus mecanismes i marges. La seva mirada s'ha posat en determinats contextos quotidians construïts a partir d'una estructura de "representació" dins d'allò que anomenem realitat.

La companyia Societat doctor Alonso, dirigida per Tomàs Aragay (director de teatre i dramaturg) i Sofia Asencio (ballarina i coreògrafa) ha construït un llenguatge que troba una de les seves claus fonamentals en el concepte del desplaçament, de situar quelcom fora del seu lloc, àmbit o espai propi per indagar com aquest desplaçament modifica el llenguatge, tant pel que fa a la seva gramàtica constitutiva com pel que fa a la lectura que un observador en pot fer. Desplaçar per desvetllar quelcom. La companyia col·labora amb un ampli ventall d'artistes multidisciplinaris.

Durada: 65 minuts

Postfunció: conversa amb la companyia

Servei de cangur

LA PREMSA HA DIT...

"La compañía estrena una pieza sobre la fragilidad con actores y títeres, una mezcla entre *Anatomía de Grey* y *El proceso* de Kafka en versión 'parkour'" [Marta García Miranda \(La Marea\)](#)

“Un desparrame, una locura surrealista en la que todo se mantiene bajo control aparentemente pero por cuyas costuras se filtran todos esos pequeños detalles que, más allá de los grandes hechos y de las grandes palabras, son los que conforman la vida, detalles que, si te fijas, dan bastante risa.” [Rubén Ramos Nogueira \(Teatron\)](#)

Dramatúrgia i direcció: Sofia Asencio i Tomàs Aragay. Investigador i comissari: Miguel Ángel Martínez. Acompanyament artístic: Chico Simões (Cia. Mamulengo Presepada). Creació i interpretació: Héctor Arnau, Júlia Barbany, Beatriz Lobo, Victor Colmenero i Sofia Asencio. Creació titelles-objectes manipulats i direcció d'art: Lluç Baños i Linda Vitolo. Creació espai escènic i lumínic: Victor Colmenero. Tècnica de llums: Celina Chavat. Disseny de so: Pol Clusella. Disseny de vestuari: Jorge Dutor. Desenvolupament Internacional: Alessandra Simeoni. Producció executiva: Imma Bové. Amb la coproducció de: Sala La Mutant, El canal, centre de creació d'Arts Escèniques de Salt-Girona, IF Barcelona, Casa Encendida. Amb el suport de: ICEC, Institut Català de les Empreses Culturals, IBERESCENA i INAEM, Instituto Nacional de las Artes Escénicas.

SYMPHONY OF HORROR

Sara Manubens

Dj 26.03 – 20h

Teatre Municipal

15 €

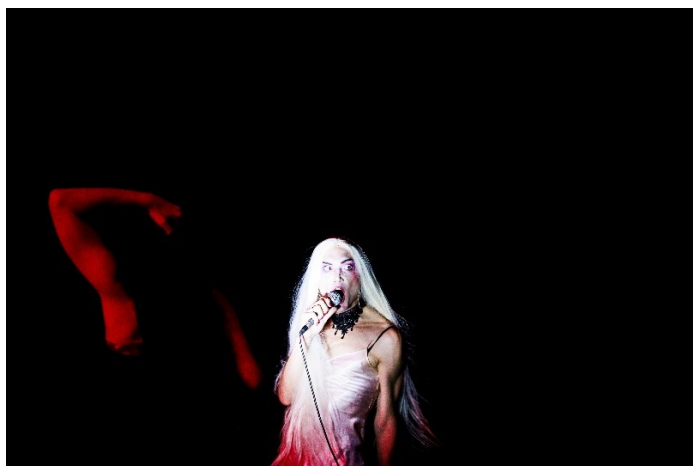

Foto: Victoriano Moreno

Perruques, vampirs i transvestisme

La Sara Manubens s'acompanya de la Norma Pérez (més coneguda com Muerte a la norma) per escenificar una revisió en clau cuir i trans-travesti del mite de Nosferatu, partint de com el cinema de terror ha construït la figura de la vampira com una mena de cos LGTBQ+. Xucla-sang d'ungles llargues, transmissora de malalties, amb rostre androgin i un desig insaciable i contranormatiu: pot ser que les vampires amb qui vam créixer veient al cinema o a les pel·lícules de migdia s'assemblin molt més a nosaltres del que pensàvem de petites.

Les connexions no s'acaben aquí, i és que, com diu la Sara rient, "la nostra vida té molt a veure amb una *pel·li* de terror". *Symphony of Horror* vol tornar la pedra a través de la mofa i l'humor, capgirar el sistema de representació i invertir el pes dels referents. Si totes som filles de la nostra cultura, nosaltres també ho som de les pel·lícules de terror més trash i de tots els seus tòpics: el vampir sàdic, la vampira sexy, les verges innocents lligades al llit. I, si gratem sota les capes d'escenografia gòtica, castells, fossats i tempestes, hi trobem un anhel eròtic i empoderat, el desig de transformar el món i transformar-se.

Del referent audiovisual a un cabaret de terror travesti: la peça que la Sara ha estat desenvolupant en residència al TNT no defuig la teatralitat ni l'aparatositat, sinó que les reivindica com a espai de representació i subversió, on se sobreposen capes i capes de ficció que es van sedimentant sobre el cos. En un exercici de deconstrucció de la mirada, la Sara proposa un joc escènic en què la Feña i ella es munten i desmunten. Si sota la travesti hi ha una vampira, què hi ha sota la vampira?

Tal com passa a *Carmilla*, la novel·la vampírica de trama lèsbica que va inspirar el Dràcula de Bram Stoker, la relació entre les dues travestis és un ingredient central de la peça. I no serà el primer ni l'últim cop que comparteixin pinzells. Al cap i a la fi, el cinema de vampirs és el paradís de la còpia i el remake.

Sara Manubens és artista, coreògrafa i travesti a Barcelona. Cursa el Màster en Pràctica Escènica i Cultura Visual (Museu Reina Sofia i grup ARTEA), dirigit per Victòria Pérez-Royo i José Antonio Sánchez. El seu treball es mou entre el site-specific, la performance i la dansa i se centra en la trans-corporalitat i el seu impacte en la realitat. Des de 2015 desenvolupa els seus propis processos creatius. Entre ells, *Symphony Performance* (2022) amb el suport de Barcelona Crea i residència a El Graner i al Canal de Salt. *Under Construction* (2018), creada en residència a La Poderosa i La Caldera. *Sexy Chair* (2015), projecte final de màster presentat al MACBA i Arts Santa Mònica.

Durada: 60 minuts

Postfunció: conversa amb Sara Manubens

Servei de cangur

Concepte, coreografia i performance: Sara Manubens. Creació i performance: Norma Pérez. Producció: Isabel Bassas Portús. Espai sonor: Feli Cabrera. Disseny de llums: Lui L'abbate. Mirada externa: Carolina Campos. Disseny i confecció de vestuari: Mr Gorgeous. Acompanyament a la investigació: Teresa Ves Liberta. Coproducció i estrena: Nau Ivanow, TNT 2025. Residències i suports: KVS (Brussel·les), La Casa Encendida (Madrid), Forum Dança (Lisboa), Foc (Barcelona).

BOMBA VA

Glòria Ribera

Dj 14.05 – 20h

Auditori La Mercè

15 €

Foto: Pepa Vives

Amb la inflació pels núvols, l'humor àcid i la crítica humanitària, la cupletista lleidatana analitza les guerres des del terreny de la festa, on el cos es transforma en trinxera

La cupletista, creadora, folklòrica i neo-vedet Glòria Ribera emprèn el seu tercer projecte escènic de varietats amb la festa i la guerra com a objectes d'estudi i experimentació a partir de dos cuplets claus per a comprendre la història del nostre país: *Els focs artificials*, de Pilar Alonso i *Bomba va*, de Rosita Rodrigo.

Després del show *Parné* i amb clares intencions de conquerir el públic i definir-se al pur estil de les folklòriques, arrasant, Ribera continua buscant el seu propi llenguatge entre l'humor àcid i la crítica humanitària. Per això, amb la inflació pels núvols, proposa una anàlisi de les guerres des d'un flanc adversari, el de la festa, per celebrar-se el cos com a camp de batalles.

Com va dir Marlene Dietrich: “Per fer la guerra fan falta tres coses: diners, diners i més diners. N'hi ha de més barates, però se solen perdre.” I les folklòriques, com Lola Flores amb l'arracada d'or, o Shakira en la seva guerra, les folklòriques no perden mai, senyoria.

A *Bomba va* Ribera combina els conceptes de guerra i festa a través del cuplet, aquest cop acompanyada a escena de tres músics (Aleix Bou, Lidia Facerias i Vidal Soler). Una nova oportunitat per reivindicar aquest gènere i enderrocar les muralles entre l'alta cultura i la cultura popular.

Glòria Ribera és graduada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona i formada en cant clàssic, violoncel i escriptura creativa. També és actriu i intèrpret. L'any 2017, funda la companyia de teatre José y sus Hermanas amb espectacles com *Los bancos regalan sandwicheras y chorizos* o *Arma de construcción masiva*. Ha participat en produccions com *My low cost revolution*, de la Fundació Agrupación Colectiva. Entre els seus interessos es troba la recuperació de la cançó d'avantguarda dels anys vint.

Durada: 60 minuts

LA PREMSA HA DIT...

“La bomba d'El Molino és ella, cupletista de classe obrera i “aspirant a rica”, que parla cinc idiomes i que cada dia domina més l'escenari” [Oriol Puig Taulé \(Núvol\)](#)

“Un espectacle irònic, explosiu i crític alhora, on Ribera combina d’una manera fascinant els conceptes de guerra i festa a través del cuplet, aquest cop acompanyada a escena de tres músics” [Júlia Vernet Gaudes \(Recomana\)](#)

“Ha nascut l’Evita a la catalana” [Jordi Bordes \(Recomana\)](#)

“Ribera ha volgut investigar tant el fet bèl·lic actual com la manera com ens hi relacionem, el que nosaltres portem a dins” [Bernat Puigtobella \(Núvol\)](#)

Producció executiva, creació i vedet: Glòria Ribera. Assistent de producció: Kris Ivanov. Producció musical: Gerard Valverde. Direcció d'escena: Clara Manyós. Coreografia i moviment: Carlota Grau. Disseny de vestuari i escenografia: Patricia Albizu. Confecció de vestuari: Javi Navas. Disseny de cartells: Xavier Kaye. Disseny i tècnica de llums: Anna Boix. Tècnic de so: Eugeni Alsedà. Músics: Aleix Bou, Lúdia Facerias, Vidal Soler. Joieria: Lespardenyeta. Coproducció: Teatre Nacional de Catalunya, la Fira Mediterrània de Manresa - Direcció General de Cultura Popular i Associacionisme Cultural i l'ICEC. Amb el suport de: Festival MAC, el Festival Límbic, la Fabra i Coats Fàbrica de Creació, el Centre Cívic El Sortidor, el CAT Tradicionari.

AIXÒ AL POBLE NO LI AGRADARÀ

RIURE CANÍBAL Col·lectiu Las Huecas

Dv 24.04 – 20h

Teatre Municipal

15 €

Foto: Geraldine Leloutre

***Riure caníbal* és una peça en què conflueixen la comèdia, el thriller de terror psicològic i la sàtira política**

L'acció se situa en un escenari que esdevé una plausible i precària sala d'espera d'una convenció internacional de l'extrema dreta. En aquesta mena de no lloc, els personatges, sotmesos a les seves pròpies escenificacions, narracions i performativitats, es veuran conduïts al ridícul, al deliri i, finalment, a la seva pròpia autodestrucció.

Nota de Las Huecas: "És indubtable que estem davant d'un apogeu reaccionari a tot Europa i al nord en global. La normalització de discursos ultraconservadors, racistes, islamòfobs i masclistes inunden els mitjans, les xarxes socials i els parlaments. Davant d'aquest panorama, Las Huecas creiem que el teatre pot ser un lloc on proposar una venjança o una restitució de l'ordre de les coses. Així doncs, denunciem una usurpació laboral intolerable; la ultradreta fa ús de la performativitat escènica, del posthumor i de la ficció en les formes de comunicació i divulgació. És per això que les comediantes responem amb un exercici de reivindicació de l'humor com a arma antifeixista. Alhora, recordem que aquí, les idiotes professionals, som nosaltres. Per això fem ús d'una teatralitat estranyada, on importa la potència visual i el joc entre les convencions de la comèdia i els llocs comuns del terror psicològic, proposant un exercici còmic que opera mitjançant la fragmentació de la màscara, la paròdia degradada, el cos grotesc i la sàtira política absurda."

Las Huecas és un col·lectiu escènic format per les creadores i actrius Júlia Barbany, Núria Corominas i Andrea Pellejero. Després de l'èxit d'*Aquelles que no han de morir*, estrenen a Temporada Alta *De l'amistat* (Premi TimeOut 2025 millor espectacle), fent temporada a la sala Beckett (2023-2024) i essent un èxit de crítica i públic. Amb gairebé deu anys de recorregut girant per festivals independents i sales de la península, Las Huecas es consoliden com una companyia amb una estètica i llenguatge propis, que aposta pel joc lliure de les teatralitats contemporànies, sempre sota el signe de l'humor, la sàtira, la paròdia i l'absurd.

Proposta inclosa en el marc de la programació Això al poble no li agradarà, festival d'arts vives a comarques gironines.

Durada: 80 minuts

Servei de cangur

LA PREMSA HA DIT...

“Las Huecas consiguen un conjuro escénico en el que la comedia se tiñe de sombra, el thriller psicológico se funde con la sátira política y la risa se convierte en un reflejo incómodo, un mecanismo de supervivencia ante lo que no podemos, o no queremos, comprender del mundo que habitamos”. [Amanda H C \(Proyecto Duas\)](#)

“El resultado es un teatro de impacto visual y simbólico, donde la risa convive con la incomodidad y lo absurdo se vuelve revelador” [Neo2](#)

“*Risa caníbal*, de Las Huecas: un 'Ángel exterminador' con cuatro fascistas atrapadas en un teatro”, [Marta García Miranda \(El Periódico de España\)](#)

“Provocar, reírse de lo solemne y convertir la idiotez en un arma escénica: así se presenta *Risa Caníbal* / *Riure Caníbal*, la nueva creación de Las Huecas”, [José Antonio Alba \(Revista de Artes Escénicas Godot\)](#)

“Una carcajada que desarma” [Urbanbeat](#)

“Las Huecas: humor antifascista frente a los payasos de la ultraderecha”, [Daniel de la Fuente \(Cadena Ser\)](#)

Creació: Col·lectiu Las Huecas amb la col·laboració de Sofia Asencio i Judit Martín. Interpretació: Sofia Asencio, Júlia Barbany, Núria Corominas, Judit Martín, Andrea Pellejero. Text i direcció: Júlia Barbany, Núria Corominas i Andrea Pellejero. Escenografia: Marta Lofi. Vestuari, atrezzo i efectes especials: Oriol Corral. Caracterització: Núria Isern. Il·luminació: Ana Rovira. Espai sonor: Adrià Girona. Coordinació tècnica: Sofia A. Martori. Traducció dels sobretítols: Joël Beltrán. Assessorament: Proyecto Una. Construcció de diorama: Miquel Grima. Construcció de màscares: Dani García. Producció executiva: Rut Girona. Ajudanta de producció i assistent a la direcció: Rita Capella i Margarit. Producció: Centro Dramático Nacional, Teatre Lliure, Monte Isla i Las Huecas. Col·laboració: La Infinita de L'Hospitalet, La Cremallera, La Mansió – El Pumarejo, Espai Nyam Nyam, Fàbrica de Creació Fabra i Coats i Nau Ivanow. Agraïments: Joan Ros, Barbany Granollers, Maria Ramos Corral, Ruben Ametllé, Victor Meléndez, Daniel Velázquez i Sara Somoza.

3. MEDIACIÓ

L'aposta per la mediació, per la cultura i la pràctica artística com a eina de transformació social permet posar en relació el teatre amb diferents comunitats. En una clara voluntat de garantir la diversitat, el programa reconeix les necessitats i situacions de diferents sectors de la població (gent gran, joves, persones amb diversitat funcional, persones vulnerables, nouvingudes, minories...) i desplega participacions culturals i artístiques que els interpel·lin.

El programa de mediació del Teatre Municipal comprèn tallers de la programació expandida de la temporada, els projectes Cos, Memòria i Cures, Teatre-extraordinari, Pas a Pas i Stalkers i l'espectacle L'Altra Biblioteca de la Curiositat Infinita.

Escena expandida

La programació de la temporada s'expandeix més enllà dels espectacles amb propostes que permeten aprofundir en llenguatges i temàtiques, i crear espais de trobada entre públic i artistes. Escena expandida inclou tallers, conferències, postfuncions, xerrades, trobades, etc. L'objectiu és ampliar experiències, compartir mirades, explorar contextos i activar noves formes de relació amb les arts escèniques. Dins aquesta programació, algunes propostes participatives es dirigeixen a col·lectius vulnerables de la ciutat per contribuir a l'accés i garantir la diversitat en les arts i la cultura.

Cos, Memòria i Cures

És un recorregut al voltant de cinc espectacles de la programació en què el cos esdevé lloc de percepció, la memòria un arxiu viu, i les cures una pràctica relacional vinculada a la responsabilitat comunitària. A través d'espais de trobada, s'activaran un seguit d'activitats per reflexionar i compartir noves formes d'aproximació a l'experiència teatral.

Els espectacles que formen part de l'itinerari són: *Caperucita en Manhattan*, *Hospital de campo*, *Fantasmes de guerra*, *Umuko* i *L'Altra Biblioteca de la Curiositat Infinita*.

En col·laboració amb La noia del monyo i el suport de la xarxa Transversal.

Teatre extra-ordinari

Aquest curs de formació en dramaturgia adreçat a persones amb diversitat funcional ofereix un espai segur, respectuós i creatiu perquè persones amb discapacitat intel·lectual, malaltia mental i/o necessitats educatives especials puguin aprendre eines d'escriptura dramàtica, compartir les seves històries i ocupar un lloc central en la creació escènica.

Al curs s'impartiran tècniques d'escriptura teatral i s'acompanyarà els alumnes en la creació d'una peça pròpia. Les sessions seran accessibles i comptaran amb el suport necessari per tal que el talent, les mirades i les veus no normatives dels autors i autores participants pugui arribar al públic. Al mes de juny, el Teatre Lliure i el Teatre Municipal de Girona oferiran una lectura dramatitzada dels textos resultants.

Impulsat per Escenaris Especials, amb la col·laboració del Teatre Municipal i el Teatre Lliure.

Pas a pas: pàrkinson, arts escèniques i salut

És un projecte que posa en relació les arts i la cultura en benefici de la salut i el benestar de les persones que pateixen la malaltia de Parkinson i les seves famílies. De gener a juny, un grup d'unes vint persones amb pàrkinson i familiars de l'Associació Gironina de Parkinson participen en tallers grupals d'arts escèniques per

millorar la seva salut, el benestar i la participació a la comunitat. Els tallers es complementaran amb visites al teatre per assistir a diferents espectacles de la temporada.

Una persona facilitadora de processos i experta en l'atenció a persones amb malaltia neurològica (De Bat a Bat) acompanya el grup, i artistes vinculats a les arts escèniques i al Teatre Municipal desenvolupen els diferents tallers programats.

Coorganitzat amb l'Associació Gironina de Parkinson i l'entitat De Bat a Bat.

Stalkers

Un grup de joves d'entre 18 i 25 anys, de diferents municipis, interessades en les arts escèniques protagonitzen aquest projecte. Les Stalkers de Girona són en Jordi Peral i la Júlia Isern. Durant el 2025, les joves han transitat els diferents festivals d'arts vives vinculats a l'edició i, el 2026, dissenyaran una programació cultural a la ciutat, acompanyades pel Teatre Municipal.

En l'edició 2025-26 hi participen els festivals Sismògraf d'Olot, Dansàneu (Valls d'Àneu), Festival TNT (Terrassa), Festival Hacer Historia(s)/Sàlmon (Barcelona) i els municipis de Tarragona, Girona, Valls D'Àneu i Granollers, amb la col·laboració dels equipaments culturals Teatre Municipal de Girona i el Teatre Auditori de Granollers.

L'Altra Biblioteca De La Curiositat Infinita

Aquest espectacle per a tots els públics s'obre a la ciutat per integrar-hi activament la seva comunitat. Durant la fase de pre-producció es convida a diferents col·lectius de la ciutat de Girona a participar i a formar part de *L'Altra Biblioteca de la Curiositat Infinita*. Es buscarà un grup de persones per participar com a bibliotecàries dins l'espectacle; un grup de cosidores per col·laborar en la creació del vestuari; un grup de persones grans per compartir històries de vida durant les funcions; joves de centres oberts o una escola per fer un arxiu sonor coral i multilingüe que convisqui dins l'espai de la biblioteca, fent visible (i audible) la diversitat present a la ciutat; i un grup de joves per cocrear una secció de *L'Altra Biblioteca de la Curiositat Infinita*.

En col·laboració amb Centre Obert de Can Gibert i Santa Eugènia, Acollida i Refugi de l'Ajuntament de Girona, Biblioteques de Girona, La noia del monyo i la Sofia Zunino Brandoni. Amb el suport de l'Ajuntament de Girona (Ajuts Girona Crea).

4. ABONAMENTS I DESCOMPTE

ABONAMENTS

Abonament a la carta 3 (3 o més espectacles)

25%

Abonament a la carta 6 (6 o més espectacles)

30%

DESCOMPTE

15% descompte: Targeta Girona Cultura 30+, Targeta Girona Cultura 16-29, jubilats, majors de 65 anys, menors de 30 anys, aturats, famílies nombroses o monoparentals i targeta de discapacitat (entrada gratuïta per l'acompanyant en cas de necessitar una "tercera persona").

Entrades a 3€: Targeta Girona Cultura 16-29. Entrades limitades.

50% descompte: Targeta Girona Cultura 0-15. Excepte espectacles de l'itinerari intergeneracionals.

Preus especials per a grups d'un mínim de 20 persones en la compra anticipada. Consultar disponibilitat a taquilles o al telèfon 972 419 018.

La descàrrega del dossier de premsa i de les imatges dels espectacles de la temporada 2026 del Teatre Municipal està disponible al següent enllaç:

www.girona.cat/teatremunicipal/cat/premsa

Girona
Cultura

[·r] TEATRE
MUNICIPAL
DE GIRONA

Amb el suport de

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

 Diputació de Girona

Col·labora

SALA PLANETA

NEU!

Patrocina

 ESTRELLA
D'OR

Ajuntament de Girona